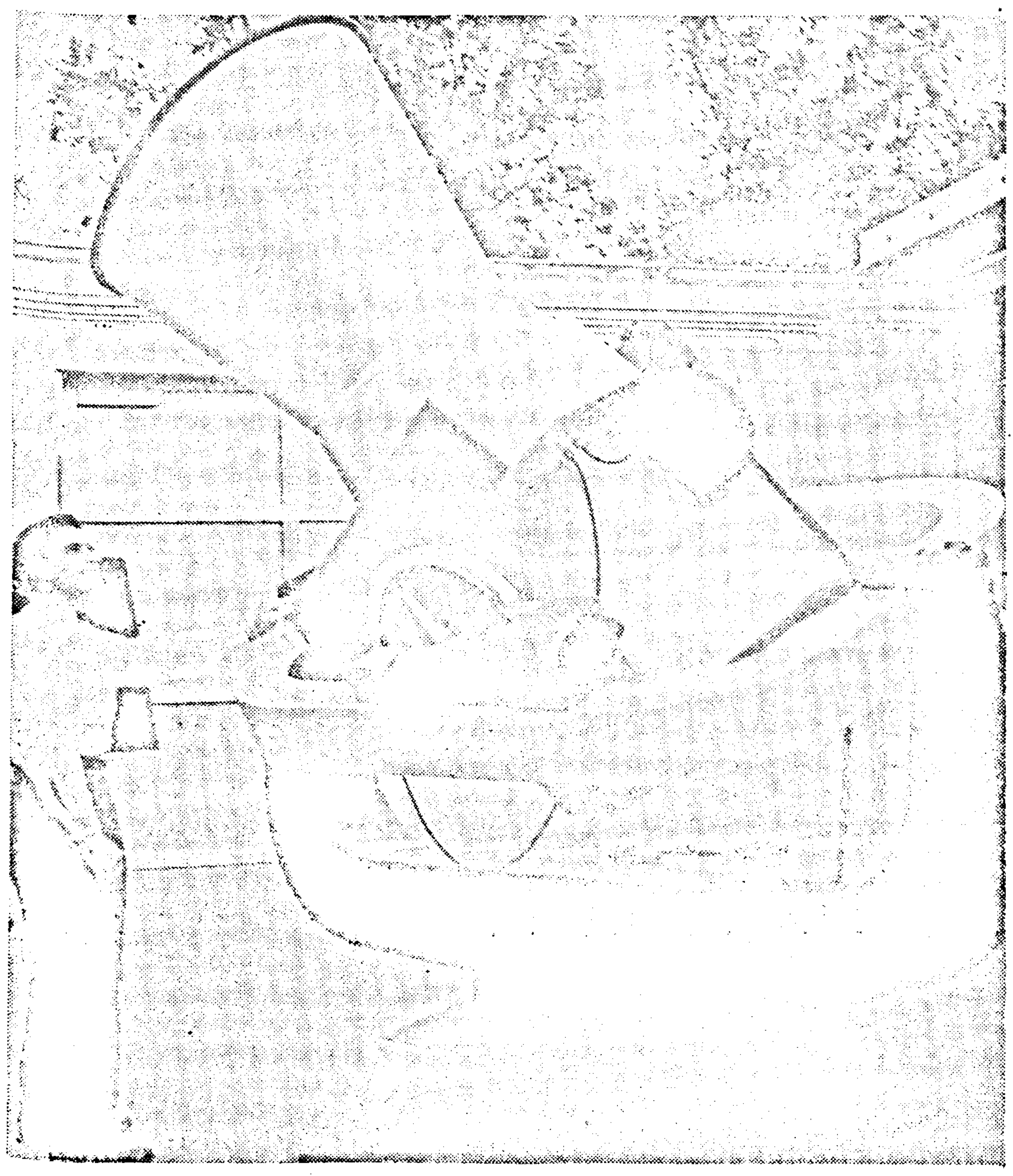
75STE JAARGANG No. 9810 DINSDAG 6 MEI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgever: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Een opname van de Baker Nunn telescoop-camera, die hedenmiddag door een Amerikaans legervliegtuig op Curaçao wordt aangevoerd. De Baker-Nunn-camera zal worden geinstalleerd op het satelliet-waarnemingsstation te Santa Barbara en zal de telecamera van het Amerikaanse Leger vervangen. Er zijn reeds Baker Nunns opgesteld op de waarnemingsstations in Mexico, Australië, Zuid-Afrika, Spanje en Japan. Onlangs werden ook de Baker Nunns voor India, Iran en Peru uit Amerika naar hun standplaatsen verscheept.

Nieuwe camera voor waarnemingsstation te SANTA BARBARA heden op Curaçao verwacht

Willemstad. — In het kader van het Internationaal Geofysisch Jaar werden door het Amerikaanse gouvernement op twaalf verschillende plaatsen ter wereld satelliet waarnemingsstations opgezet.

De gunstige ligging en de goede samenwerking van het Amerikaanse en Curaçaose gouvernement maakten het mogelijk, dat Curaçao tot een van de uitverkoren twaalf plaatsen ging behoren.

Het was op het eind van de maand februari, toen twee C-124 Globe Masters van de Amerikaanse luchtmacht de uitrusting voor het waarnemingsstation alhier aanvoerden. Er kwam toen o.m. een telecamera over, die te Santa Barbara, alwaar de waarnemingspost gevestigd is, werd opgesteld. Na de installatie van de telecamera werd in midden maart een aanvang gemaakt met het waarnemen van de kunstmanen. Met deze waarnemingen, die thans dus reeds ongeveer zes weken aan de gang zijn, werden — naar wij vernamen — tot nog toe zeer goede resultaten verkregen.

De telecamera, waarvan wij reeds eerder gewag maakten, zou echter na verloop van tijd door een speciaal ontworpen Baker-Nunn telescoop-camera vervangen worden. Dit laatste instrument werd genoemd naar de heren James G. Baker en Joseph Nunn, die respectievelijk het optische en mechanische deel van deze tele-camera ontwierpen.

Voor zover bekend, is de Baker Nunn de enige camera, die in staat is aardsatellieten te fotograferen, terwijl zij in hun baan ronddraaien.

Hedenmiddag nu, wordt de beroemde Baker-Nunn-camera alhier verwacht. Een speciale vlucht van een Amerikaans C-54 legertoestel voert de vervanger van de telecamera, waarvan de bouw naar schatting 80.000 dollars gekost heeft, naar Curaçao.

De telecamera, die reeds van haar plaats op Santa Barbara is weggehaald, werd door het Amerikaanse Leger in bruikleen afgestaan aan het Smithsonian Observatorium (het instituut, dat met de leiding van de waarnemingsstations belast is) en zal te zijner tijd weer naar Amerika worden opgestuurd.

Met hetzelfde toestel komt hedenmiddag ook de heer Joseph S. Platte, direkteur van het plaatselijk waarnemingsstation op Curaçao aan. De heer Platte, die reeds op Curaçao vertoefde, ging een maand geleden naar de Verenigde Staten terug voor het volgen van een trainingscursus. Verder bevinden zich aan boord van het vliegtuig drie militaire fotografen.

Door de komst van de Baker Nunn is de laatste hand gelegd aan de installatie van het Curaçaos „Satellite Optical Tracking Station" voor de verdere duur van het Internationale Geofysisch Jaar.

Levensverzekeringen houden geen rekening met gevaar van radioactieve neerslag

Minneapolis. — Het gevaar tengevolge van radio-aktieve neerslag is niet groot genoeg om hier rekening mede te houden bij de vaststelling van de premies voor levensverzekeringen, zo wordt gezegd in een rapport van de medische dienst van de Amerikaanse North Western National Life Insurance.

Volgens het rapport heeft de mens zolang hij op aarde is, blootgestaan aan een radio-aktieve straling, afkomstig van de aarde zelf en daar buiten, welke ongeveer veertig maal zo sterk is als de straling, welke nu tengevolge van de kernproeven is ontstaan.

Men is evenwel van oordeel, dat over 15 tot 20 jaar de lozing van radio-aktieve afvalstoffen een belangrijk vraagstuk zal vormen.

Surinaamse winnaars van K.L.M.-tekenwedstrijd in Nederland

Den Haag. — Het vorige jaar organiseerde de K.L.M. in 12 landen een kindertekenwedstrijd, waarbij de opdracht aan de kinderen in de leeftijd van 12 tot 16 jaar luidde, dat zij in een tekening moesten weergeven, hoe zij hun land zagen. Onder het motto: „Dit is mijn Land", werden tienduizenden tekeningen ingezonden. In elk land wees een jury de beste tien tekeningen aan, welke werden gestuurd naar het hoofdkantoor van de KLM in Den Haag, waar een eindoordeel werd uitgesproken.

De 12 uitverkoren tekeningen zijn bestemd voor de eerstvolgende kalender van de maatschappij. De kinderen zijn thans, voor het merendeel vergezeld van ouderen (er is een oma bij uit Brazilië, een pa uit Italië en een ma van Australië, alsmede talrijke journalisten uit de 12 landen) een week in Nederland op bezoek, waar zij vele bezienswaardigheden zullen bekijken.

De winnaar uit Suriname en de Nederlandse Antillen is Victor Chang Pan Huo, 14 jaar oud, die met een tekening van een straat in Paramaribo, welke hij op school heeft gemaakt, succes had. Zijn ouders kwamen 25 jaar geleden uit Hongkong naar Suriname. Hij is geboren in Paramaribo en zit nu op de Paulusschool. Victor won reeds verscheidene prijzen voor tekenen. Hij is een bereisde jongen. Hij vloog reeds tweemaal naar Hongkong heen en terug en dus vond hij de vlucht per K.L.M.-vliegtuig naar Schiphol heel gewoontjes. Zondagavond is hij op Schiphol aangekomen.

Victor Chang Pan Huo logeert met de elf andere kinderen in het Internationale Jeugdhotel te Scheveningen. Hij vindt het er erg gezellig en vooral de gemeenschappelijke maaltijden vormen een bron van gesprekken, waarbij het belangrijkste onderwerp natuurlijk het tekenen is. Wat hij worden wil? Dat weet hij nog niet. Hij voelt zich nog te jong om reeds nu te beslissen. De Sticusa heeft hem uitgenodigd nog een weekje langer te blijven en dat aanbod heeft Victor met graagte aanvaard. Tenslotte kom je niet iedere dag in Nederland.

V.S.-strijdkrachten in Europa kunnen in een uur tijds gevechtsklaar zijn

Fort Worth. — De Amerikaanse strijdkrachten die in Europa zijn gelegerd, kunnen in een uur tijds voor gevecht gereed zijn, zo heeft Frank Higgins, onder-minister voor logistiek, op een conferentie te Fort Worth in Texas verklaard. Hij voegde hieraan toe, dat de waarde van de Amerikaanse uitrusting in Europa circa 20 miljard dollar bedraagt.

Oud-gouverneur Helfrich had een vèr-ziende blik

Veel sociale en stedebouwkundige verbeteringen tijdens zijn bestuur

In de nacht van de 28e op de 29e april j.l. overleed zeer rustig en kalm de oud-gouverneur van de Nederlandse Antillen, Oscar Louis Helfrich in de gezegende leeftijd van zevenennegentig jaren.

Geboren 6 oktober 1860 uit het huwelijk van Dokter Conrad Helfrich, dirigerend officier van gezondheid eerste klasse te Serang (Bantam-West Java) en Mevrouw Jeannette Caroline Couvreur, doorliep hij de lagere school en de Hogere Burgerschool te Leiden, en ging na het behalen van het einddiploma vijfjarige HBS, de colleges volgen, gegeven door Hoogleraren en Lectoren van de Universiteit in de zgn. Inrichting ter opleiding van Oost Indische Ambtenaren Binnenlands Bestuur en van afgestudeerde Juristen voor de Rechterlijke macht in Ned. Indië.

Na beëindiging van zijn studie werd hij in 1881 als burgerlijk ambtenaar ter beschikking gesteld van de Gouverneur Generaal van Ned. Indië. Aldaar aangekomen werden door hem tevens de colleges gevolgd op de Landbouwschool te Buitenzorg.

Bestemd voor de Buitengewesten, werd hij na in verschillende rangen in Java en in Sumatra werkzaam te zijn geweest in 1906 na de invoering van rechtstreeks bestuur tot Resident van Djambi benoemd, waarna in 1908 zijn benoeming tot Resident van Bengkoelen volgde.

In 1912 werd hij op eigen verzoek gepensioneerd onder dankbetuiging voor de langdurige en gewichtige diensten den Lande bewezen.

In 1914 werd hij aangezocht door de Volkenbond om zich beschikbaar te stellen voor het Inspecteur-Generaalschap in Armenië, voor welke eervolle functie hij na meerdere malen terzake van gedachten te hebben gewisseld met de toenmalige Minister van Buitenlandse Zaken, Jhr. Loudon en de toenmalige Russische gezant in den Haag, heeft bedankt.

Gouverneur van Curaçao.

In 1919 benoemde de Regering hem tot Gouverneur van Curaçao, welke functie hij in juni 1919 aanvaard heeft en uit welk ambt hem in dezelfde maand van het jaar 1921 op zijn verzoek eervol ontslag werd verleend, onder dankbetuiging voor de goede diensten, door hem in dat ambt aan den Lande bewezen.

Teruggekeerd in Nederland, werd hij in datzelfde jaar door de Volkenbond aangezocht, zitting te nemen in een Commissie van onderzoek terzake diverse aangelegenheden in Albanië.

Na ampele besprekingen met de toenmalige Minister van Buitenlandse Zaken, Jhr. van Karnebeek, meende hij voor het eervolle ambt te moeten bedanken.

Helfrich is Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw; Officier in de Orde van Oranje Nassau en Ridder der 2de klasse in de Orde van de Bevrijder van Venezuela. Hij is tevens drager van de eretekenen voor belangrijke Krijgsbedrijven met de gespen: Atjeh: 1873 — 1896, Djambi: 1901 — 1904; Kerintje: 1903 en Midden-Sumatra: 1903 — 1907.

Hij is Ere-voorzitter van de Commissie van het Adatrecht; Erelid van het Koninklijk Instituut van de Taal-, Land- en Volkenkunde; Corresponderend Lid van het Koninklijk Bataviaasch Genootschap van Kunsten en Wetenschappen; Lid van de Maatschappij der Nederlandse Letterkunde; Oud Hoofdbestuurslid van het Algemeen Nederlands Verbond; Oud Lid Archivaris van het Zuid Sumatra Instituut; Oud Bestuurslid en één der oprichters van de Vereniging Geloof en Wetenschap, Afdeling 's-Gravenhage.

Zijn bijdragen op het gebied van de Taal-, Land- en Volkenkunde van Indonesië, meer in het bijzonder ten aanzien van Zuid-Sumatra en het Adatrecht zijn gepubliceerd o.m. door het Koninklijk Aardrijkskundig Genootschap; het Koninklijk Instituut voor de Taal-, Land- en Volkenkunde; het Koninklijk Bataviaasch Genootschap van Kunsten en Wetenschappen; het Ethnographisch Bureau en in diverse Adatbundels. Op biblio-graphisch terrein werden bijdragen gepubliceerd in het Koloniaal tijdschrift en in het overzicht van de Literatuur van de Gewesten Bengkoelen, Djambi, Lampoengse Districten en Palembang.

Hij was in 1882 gehuwd met Adriana Helena Maria Middelaer, overleden te Curaçao 12 januari 1920, waar zij onder zeer veel blijken van belangstelling werd begraven. Enige jaren later heeft de Heer Helfrich het lijk laten opgraven en naar Nederland overbrengen.

Het plan-Helfrich is, voor zover derzijds bekend, nooit gepubliceerd. Verschillende daarop voorkomende onderwerpen zijn tijdens zijn bewind gaandeweg bekend gemaakt of besproken. Zij leveren het bewijs dat hij iemand was met vèrziende blik.

De de Rouvilleweg aan de Overzijde van de Sint Annabaai te Willemstad kwam op dat plan voor en is later aangelegd.

In de oude Punda heeft hij een doorbraak geprojecteerd van de Breede Straat, beoosten de Hypotheekbank tot de de Ruyterkade. Door aankoop van gebouwen of desnoods onteigening par zône, zou een terrein openkomen, breed genoeg voor een ruime weg met trottoirs, waar langs winkels en kantoren gevestigd konden worden. Door hem en

(Vervolg naar pag. 5)

Nederlands taalcongres op EXPO te BRUSSEL

Brussel. — Over enkele weken zal prof. Willem Pee, voorzitter van de Belgische vereniging voor beschaafde omgangstaal, een Nederlands Taalcongres op de wereldtentoonstelling bij Brussel openen. Het doel van dit congres is o.m de aandacht te vestigen op de betekenis van de taal in de menselijke samenleving en op de plaats van de Nederlandse taal in Europa.

Het congres, dat door de vereniging voor beschaafde omgangstaal wordt georganiseerd, zal plaats hebben op 7, 8 en 9 juni in een der paleizen op de Heizelvlakte. Als sprekers zullen optreden dr M. van Haegendoren, voorzitter van de Stichting Lodewijk de Raet; dr O. V. Spitaels, direkteur-generaal van economische zaken van Belgisch Kongo; prof. dr W. G. Hellinga, hoogleraar te Amsterdam; prof. dr L. C. Michels, hoogleraar te Nijmegen; pater Ant. Verleye, medestichter en beheerder van het Europa-college en prof. dr W. J. du P. Erlank, hoogleraar te Stellenbosch.

Kaapstad. — Sir De Velliers Graaff, leider van de Zuidafrikaanse oppositie, die bij de jongste verkiezingen zijn zetel in de volksraad verloor, heeft het aanbod van een veilige zetel voor Rondebosch bij Kaapstad aanvaard, te zijnen behoeve heeft kolonel Pilkington Jordan, die zonder tegenkandidaat de zetel had behouden, hiervan afstand gedaan.

STER VAN PERON STIJGT

Frondizi wil amnestie voor alle politieke en militaire delicten

Buenos Aires. — President Frondizi heeft het Argentijnse parlement een voorstel tot algemene amnestie voor alle politieke en militaire delicten doen toekomen met het oog op de „vestiging van de nationale vrede."

Politieke waarnemers zijn van mening, dat het parlement, waarvan de meerderheid bestaat uit Frondizisten, dit eerste wetsvoorstel zal aanvaarden, dat de eerste medewerkers van Peron ten goede zal komen, in het bijzonder John William Cooke, oud Peronistisch afgevaardigde, thans politiek erfgenaam van het Peronisme, en Guillermo Kelly, hoofd van het „Nationaal Verbond".

Anderzijds zal het opheffen van maatregelen op politiek en vakverenigingsgebied aan meer dan driehonderd duizend voormalige militante Peronisten toestaan hun activiteiten te hervatten.

Het is nog niet bekend of deze amnestie ook op Juan Peron van toepassing is.

Mevrouw Juana Duarte, de moeder van wijlen Eva Peron, is maandag in Buenos Aires aangekomen uit Chili, waar zij twee jaar in ballingschap heeft gewoond.

De nieuwe gouverneur van de provincie Tucuman, een aanhanger van president Frondizi, heeft toestemming gegeven voor herdenkingsplechtigheden op 8 mei, de geboortedag van Eva Peron.

De „Linea Dura", een weekblad van de Peronistische beweging, is dinsdag voor het eerst sedert de anti-Peronistische revolutie in september 1955 weer legaal verschenen. Op de voorpagina staat een portret van ex-president Peron.

De uitgifte is mogelijk geworden door de invoering van een volkomen vrijheid van meningsuiting.

—:—

New York. — Het blad „Des Moines Register" bericht, dat in de V. S. apen worden afgericht voor tochten in de ruimte. De eerste aap die in een Amerikaanse kunstmaan meegaat zal „Space Sam" heten. De terugkeer van het dier naar de aarde zou zo goed als zeker zijn.

Manchester Guardian:

Krachtiger geluid van Washington gewenst inzake Amerikaanse inmenging in INDONESIE

Manchester. — De verklaring van president Eisenhower, dat hij niet gelooft, dat er met uitzondering van eventuele avonturiers ook maar één Amerikaan in het konflikt in Indonesië betrokken is, was niet geruststellend, zo meent de liberale „Manchester Guardian".

„Hij had er aan kunnen toevoegen, dat dergelijke avonturiers zijn ernstig misnoegen opwekken, doordat zij een gevaar voor de vrede vormen. Het onderscheid tussen „avonturiers" en communistische „vrijwilligers" mag even groot zijn als het verschil tussen staatscontrôle en particulier initiatief, doch men is in Azië licht geneigd dit over het hoofd te zien. De oefeningen van de ZOAVO, die deze week zijn begonnen, worden dicht genoeg bij Indonesië gehouden om verdere gelegenheden tot gevaarlijke „incidenten" te bieden. Een krachtig woord van Washington is noodzakelijk. Het behoeft niet luid te worden gezegd, zolang het maar op de juiste plaatsen wordt gehoord", aldus de „Manchester Guardian".

Een dode en twee gewonden door explosie te Pernis

Rotterdam. — Op het terrein van de BPM te Pernis heeft zich een ontploffing voorgedaan bij het openen van een zg. fornuis, dat buiten opgesteld stond.

Door de steekvlam, die ontstond, werden drie stellingbouwers van een firma uit Hoogvliet, die in de buurt aan het werk waren, getroffen, waarbij hun kleding in brand raakte. De 26-jarige D. B. Visser uit Stad aan 't Haringvliet was er het ergst aan toe, hij liep levensgevaarlijke brandwonden op en is in het Havenziekenhuis te Rotterdam aan zijn verwondingen bezweken. De twee anderen kregen ernstige, doch niet levensgevaarlijke brandwonden. Het zijn de 43-jarige J. Bouman van de Rietdijk en de 52-jarige J. Weijnen uit de Lavendelstraat. Ook zij moesten echter in het Havenziekenhuis worden opgenomen.

Mariniers gaven geanimeerde cabaret- en dansavond

Willemstad. — Gisteravond werd in de Marinierskazerne Suffisant ter gelegenheid van de verjaardag van H. M. Koningin Juliana en tevens ter viering van de Nederlandse bevrijdingsdag een cabaret- en dansavond georganiseerd.

Tevens was deze avond speciaal bedoeld voor verschillenden van de oude medewerkers van de traditionele dansavonden in de kazerne. Het grootste gedeelte hiervan gaat n.l. hetzij morgen of over vijf dagen thuisvaren.

De algehele leiding berustte bij Ltz. 2 oc. P. J. A. Wehrens en Sgt. Marsbergen, terwijl regie en leiding van het cabaret toevertrouwd was aan de binnen korte tijd zo populair geworden conferencier, die ook tot de thuisvarenden behoort, Nieck Wassenaar. Het cabaretprogramma werd geopend en gesloten met het optreden van het marine quintet o.l.v. Daan Peper, die ook tijdens zijn optreden als straatmuzikant de hele zaal mee had.

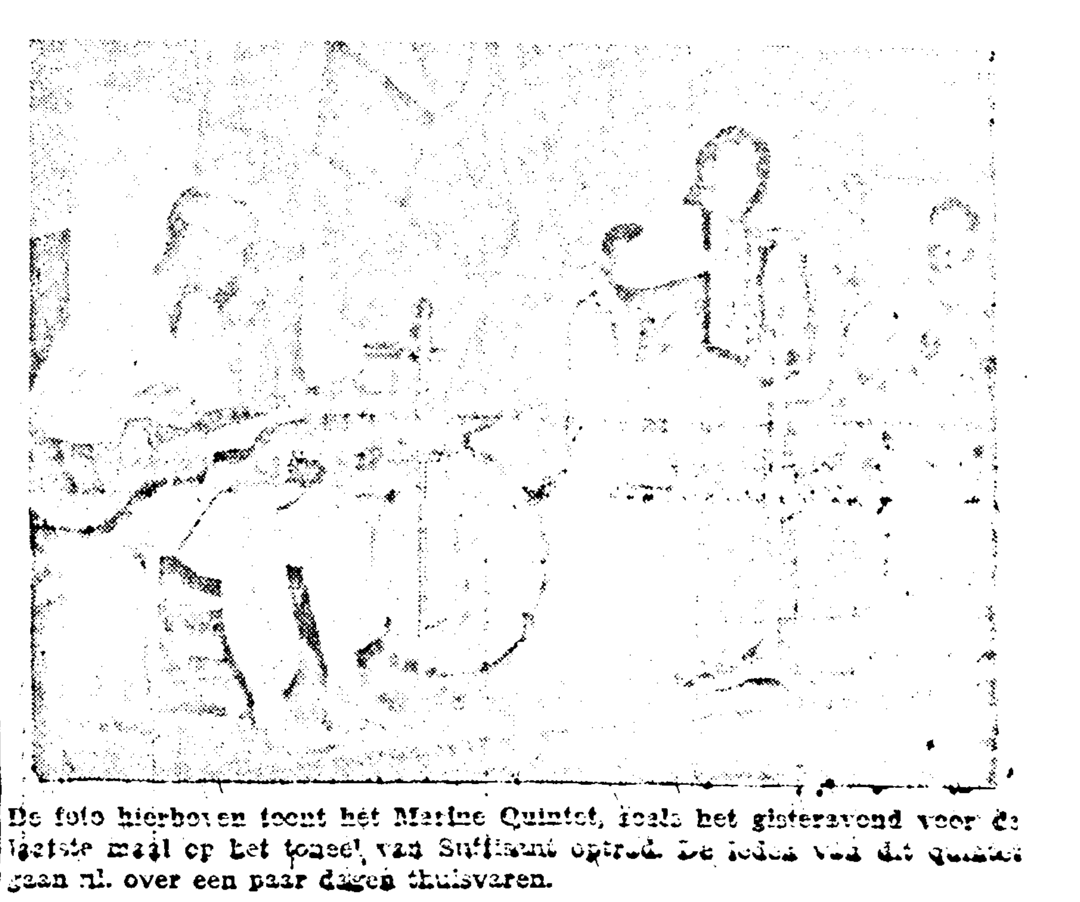
Een novum op het toneel van Suffisant was gisteren het mondharmonica trio onder leiding van Ger in 't Hout. Verdere medewerkers aan het programma van gisteravond waren Johnny Fortuyn met zijn Hawaiian band, Ida de Vries, de rock 'n rollster, en Jan Winters, Wam Landzaat, en Tom van 't Zand die enkele schetsjes ten tonele brachten.

Dit cabaret programma werd door het marine quintet met een „tot weerzien" besloten.

Na een korte pauze werd de avond voortgezet met een bal, waarbij de dansmuziek verzorgd werd door De Flamingo's geleid door Chris Verhoef en „The Hell's gate heroes" o.l.v. Wilbert Richardsen.

Tot laat in de avond bleven de aanwezigen op de tonen van deze twee bands dansen.

Wij wensen de thuisvarenden van deze plaats een behouden vaart toe.

De foto hierboven toont het Marine Quintet, zoals het gisteravond voor de laatste maal op het toneel van Suffisant optrad. De leden van dit quintet gaan n.l. over een paar dagen thuisvaren.

Groeten uit Holland

Willemstad. — Hedenavond om 18.00, uur via Radio Hoyer I en om 19.40 uur via Hoyer II zullen enkele groeten in Nederland studerende Anitllianen worden uitgezonden.

Groeten worden uitgesproken dan: Boy Sperwer uit Rottedam, en Ronny Everts en Robert Szepansky uit Amsterdam.

SMA Baby Wint CF 100.—

Mevrouw W. Habaths, Araratwijk no. 10, is de gelukkige winnares geworden van de S.M.A. spaarwedstrijd.

Zij leverde het record-aantal schepjes in, nl. 50! Alle andere deelnemers kregen een groot blik SMA als troostprijs!

(Adv.)

Radioreportage voetbalwedstrijd Curacao — West Duitsland

Willmstad. — De voetbalwedstrijd Curaçao — West Duitsland, die morgen in Gelsenkirchen zal worden gespeeld, zal evenals door radio Kelkboom op Aruba ook via de plaatselijke omroepstations worden uitgezonden omstreeks twee uur in de namiddag.

Het ooggetuigeverslag zal worden verzorgd door Dick van Rijn.

De heer Joffry Stewart, president van de Curaçaose Miners Union, is zondagavond uit Mexico City teruggekeerd, waar hij deel nam aan het Twede Interamerikaanse Mijnwerkers Congres, dat daar van 23 tot 26 april jl. gehouden werd. De heer Stewart werd gekozen tot lid van de commissie voor de geloofsbrieven en die voor de Statutenwijziging. Op de foto ziet men van links naar rechts de heer Rigoberto Manales, vertegenwoordiger van Cuba; de heer J. Stewart, en de heer Santo Esteban van de Verenigde Staten.

AGENDA

West-End.

„kleren maken de man" om 7 en 9 uur n.m.

Cinelandia:

„Blood Allay" en Ramon Arias v.s. Pascual Perez.

Roxy:

„Last Holiday" om 7 uur n.m. en om 9 uur n.m. „Sayonara".

Caribe:

„Les hommes en blanc" om 8 uur.

Curaçao Camera Club.
Hedenavond werkavond in het jeugdgebouw van de protestantse gemeente Emmastad. Aanvang 20.30 uur.

Filmliga Curaçao:

Morgenavond in het Asiento theater „De witte Sjeik" van Federico Fellini.

J. P. F. Nieuws.
Morgenavond canasta drive o.l.v. de J.P.F. canasta afdeling.

Wit Gele Kruis:

Zuster Caprino, tel: 23526:
Zuster Veeris, tel: 35747:
Kantoor: tel: 23773.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN
C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 7.00 J. H. Dee tel: 4467
B.g.g. tel: 2400

Personeel Afdeling:

J. van Wijck Troepiaalweg 18 Julianadorp tel.: 4222
B. g. g. nad. inl. tel: 2400

C.S.M.

Rederij.
W. Punt tel: 2580

Scheepsagentschappen:

Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00
kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
W. Punt tel: 2580

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel: 2276—2098
Van 1.00 — 7.30 A. de Kater tel: 2096

Theater Asiento

Anastatia
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

VAN HET FILMDOEK

„KLEREN MAKEN DE MAN"

In het West-End theater draait hedenavond de Hollandse film „Kleren maken de man" met Kees Brusse, Johan Kaart, en Hans Tiemeyer.

Het is een echt Hollandse komedie, waarin de gekste situaties voorkomen.

Ook in deze film draait alles natuurlijk om de liefde, die tenslotte als overwinnaar uit de bus komt. Het verhaal........ daar zal uitvoerig over worden uitgewijd in het West-End theater hedenavond.

„12 ANGRY MEN"

Woensdag a.s. vertoont het West End theater de film „12 Angry Man" met Henry Fonda, Lee J. Cobb, en E.J. Marshall.

Het verhaal speelt zich af in een Amerikaanse rechtzaal, waar de jury moet beslissen over de schuld van een jongen, die zijn vader met een mes heeft bedreigd. Bij de uitspraak wordt de jongen schuldig geacht, doch bij nader overleg wordt de beslissing ingetrokken en veranderd in „onschuldig".

Een film die dank zij de goede rolvertolking der spelers, zeer goed te noemen is.

„STELLA"

Morgen en overmorgenavond draait in het Roxy theater de Griekse film „Stella" met in de hoofdrollen Melina Mercouri, George Foundas, Aleko Alexandrakis en Voula Zoumboulaki.

De film handelt over een nacht club zangeres, die verkering heeft met een jongeman waarvan ze eigenlijk niet veel houdt, en als het er op aankomt ook het ja woord niet wil geven. De jongen echter blijft doorzetten, maar desondanks papt onze zangeres aan met een voetbalkampioen. Wat ze eigenlijk haar vroegere minnaar heeft aangedaan merkt ze pas als deze voor haar voeten door een wagen wordt aangereden.

Een film zoals er niet vele zijn.

FRANCO ducht een christelijke partij niet langer meer

Ingrijpende wijzigingen in perswereld van Spanje

Madrid. — Twee gebeurtenissen in de Spaanse perswereld hebben de laatste dagen bijzonder de aandacht getrokken. Dat zijn: de plotselinge verdwijning van het politieke toneel van de nog geen jaar geleden benoemde direkteur-generaal voor de pers, Don Juan Beneyto en de belangrijke verschuiving in de direktie van de spreekbuis van de Spaanse katholieke aktie, „Revista Católica, uitgeefster onder meer van het gezaghebbende Madrileense blad „Ya". In het begin van het vorige jaar circuleerden in Madrid geruchten, als zou de censuur op de Spaanse pers definitief worden opgeheven. Deze censuur werd in 1939 ingesteld, zowel op berichten voor het buitenland. De maatregelen voor de buitenlandse pers werden in 1945 afgeschaft en sedert die tijd is de positie van de buitenlandse correspondent in Spanje gelijk aan die in welk ander land ook, alleen met dit verschil, dat door de heersende censuur op de binnenlandse pers zijn werk aanzienlijk moeilijker is. Enkele jaren geleden werd in de meeste provincies van Spanje de censuur overgedragen op de hoofdredakteuren van de dagbladen, die volledig verantwoordelijk werden gesteld voor de inhoud van hun bladen. Alleen voor de negen provincies in de landstreken Catalonië en Baskië, van oudsher haarden van verzet tegen de centrale regering in Madrid, bleef de censuur van regeringswege bestaan.

De benoeming van Don Juan Beneyto in het begin van het vorige jaar scheen aanvankelijk deze geruchten te bevestigen. Beneyto stond bekend als een rustig man, geen strenge doctrinist. Bovendien was hij vakjournalist, die de onmogelijkheid van de staatscensuur zelf wel zou inzien. Hoewel er onder zijn bewind een merkbare ontspanning in de Spaanse journalistiek ontstond, bleek hij niet tot daden te kunnen komen. De censuur bleef bestaan. Zoals zijn benoeming een heel plotselinge was geweest — toen hij op een morgen op het ministerie van Voorlichting kwam, werd hem medegedeeld, dat hij van die dag af direkteur-generaal voor de pers was — is ook zijn ontslag in zijn werk gegaan. Als zijn opvolger is benoemd Don Adolfo Muñoz Alonso, professor in de filosofie aan de universiteit van Valencia, die zijn opleiding genoot aan de Gregoriana te Rome. Een minder soepel man en een felle aanhanger van de Falange. Met hem zal de censuur nog wel geruime tijd haar sinister bestaan leiden. Muñoz Alonso is een jong en uitermate geleerd man. Hij promoveerde op een proefschrift over het Godsbegrip in de Griekse filosofie en heeft vele filosofische boeken geschreven.

Zoals gewoonlijk heeft de Spaanse pers de nieuwe direkteur-generaal hartelijk welkom geheten en zich zijn dienstwillige dienaar genoemd. De bewoordingen zijn ongeveer dezelfde als die, waarmede Juan Beneyto werd binnengehaald.

Aanmerkelijk minder publiciteit heeft de direktiewijziging bij Revista Catolica gekregen, hoewel ze van niet minder politieke betekenis is. Revista Catolica is de uitgeversmaatschappij van de Spaanse katholieke aktie, die voor de Spaanse regering van vandaag een niet te onderschatten macht betekent. Het belangrijkste van deze wijziging is de benoeming van bisschop Angel Herrera als voorzitter van de nieuwe raad van beheer van deze maatschappij. Mgr Angel Herrera behoort in Spanje tot de belangrijkste sociale werkers van deze eeuw. Na jarenlang zijn bijzondere activiteit in dienst van de sociale verheffing van de Spaanse arbeider te hebben gesteld, is hij op latere leeftijd priester geworden en tenslotte bisschop van Malaga. Nog steeds is hij de woordvoerder van het sociale geweten in Spanje en in meer dan één geval een zeer krachtige en openlijke opponent van de Spaanse regering. Door zijn absolute onkreukbaarheid en onaantastbaar aanzien kan hij vrij spreken en kritiek leveren. Mgr Herrera is thans 73 jaar oud en geniet een zeer grote populariteit. Niet echter in sommige regeringskringen waar men hem als een vijand van het huidige regiem ziet.

Hoewel algemeen wordt aangenomen, dat Revista Catolica geen uitgesproken politiek standpunt inneemt en bereid is elke regeringsvorm te steunen, die de katholieke actie in staat stelt haar lekenapostolaat uit te oefenen, staat haar belangrijkste uitgave, het op een na belangrijkste Madrileense ochtendblad „Ya" toch duidelijk aan de zijde van de constitutionele monarchie. Insiders zien dit blad eerlang als de spreekbuis van de Christelijk democratische partij van Spanje.

Vandaar ook, dat de benoeming van Martin Artago, een van de meest vooraanstaande katholieke politici in Spanje tot mededirekteur, wordt gezien als een voorzichtige nieuwe stap in de richting van de voorbereiding van een christelijke partij in Spanje. Een soortgelijke politieke groepering stond voor de burgeroorlog onder leiding van de zwakke Gil Robles. Tijdens de tweede republiek bezette deze partij bijna een kwart van de zetels in het parlement. Aan een hergroepering van deze partij wordt reeds lang in stilte gewerkt. Het is geen geheim, dat Franco deze ontwikkeling met enige sympathie begroet. De diktator schijnt zich voor de toekomst van Spanje verzoend te hebben met een twee partijen stelsel, de Falange aan de ene kant en een naar het voorbeeld van de Westduitse C.D.U. gevormde christelijk democratische partij aan de andere zijde.

Om deze reden wordt aangenomen dat Franco de direktiewijziging van Revista Catolica kalm heeft aangemoedigd. Hij schijnt de politieke neutraliteit van Mgr Herrera te verkiezen boven de soms wat al te monarchistische tendenzen van de vroegere leiding van „Ya", van Fernando Mártin Sanchez en van de bekende journalist Francisco de Luis die na achttien jaar de leiding over dit blad te hebben gevoerd, zijn afgetreden. Voorlopig echter kan men slechts gissen naar de werkelijke oorzaken van deze ingrijpende wijziging. Zelfs in de vijf dagbladen, die door Revista Catolica worden gecontroleerd is hieraan een minimum van publiciteit verleend. De nieuwe direktie heeft zich niet met een opzienbarende beginselverklaring aangekondigd en zwijgt ook nu nog. Het is evenwel niet de gewoonte van Mgr Herrera te zwijgen. Men verwacht dan ook, dat hij eerlang in het krijt zal treden. Ditmaal niet alleen van de kansel in zijn diocees, maar ook via het meest gezaghebbende katholieke blad van Spanje. Het tegenwicht in Franco-Spanje neemt toe in omvang. Al moet gezegd, dat de grijze diktator met zorg de mensen uitzoekt, die hij toestaat als zijn tegenstanders te fungeren.

Nieuw officieel portret van prinses Margaret. In een „film"japon van crême tulle en goud-kant poseerde prinses Margaret voor Cecil Beanton. De opname werd gemaakt in Clarence House te Londen.

—:—

Londen. — In Engeland worden proeven genomen met grote bommen. die, nadat zij door vliegtuigen boven vijandelijk gebied zijn gebracht, op eigen kracht naar hun doel kunnen vliegen. Deze bommen zullen voorlopig de grondslag vormen voor de Britse middelen om agressie af te schrikken, zo is onlangs officieel bekendgemaakt. Men maakt hieruit op, dat zij een kernlading zullen krijgen.

—:—

Monaco. — Monaco's kroonprins van vijf weken, prins Albert Grimaldi, is in een kerkelijke plechtigheid met veel grandeur in de Monegaskische kathedraal door aartsbisschop Jean Delay, gedoopt. Peetouders waren oud-koningin Eugenia Vivtoria van Spanje en prins Louis de Polignac. Na de plechtigheid dreunden 101 kanonschoten over het vorstendom, later verschenen Prins Rainier en prinses Gracia met de dopeling voor de saamgedromde menigte op het balkon van het paleis.

Bij volgende Am. kernproeven zal radio-actieve neerslag gering zijn

Asimolar. — Willard Libby, een woordvoerder van de Amerikaanse commissie voor atoomenergie, heeft verklaard, dat de Amerikanen bij de serie kernwapenproeven, die op de Atol Eniewetok genomen zullen worden, een waterstofbom tot ontploffing zullen brengen, die voor 95 percent „schoon" is. Dit wil dus zeggen dat de radioactive neerslag gering zal zijn. De neerslag van deze bom zal volgens Libby echter twee maal zo sterk zijn als die van de atoombom, die op Hirojima is geworpen. De bom op Hirospima was echter voor 100 percent „vuil".

De waterstofbom die op Eniwetok tot ontploffing zal worden gebracht, zal een explosieve kracht hebben van minstens 1 miljoen ton tnt., de bom die op Hirosjima is geworpen behoorde tot de klasse van 20.000 ton tnt, aldus Libby.

De woordvoerder hieraan toe dat de „paddestoel" van de waterstofbom van Eniwetok tot de stratosfeer zal stijgen. Dit betekent dat een groot deel van de vrijkomen radiobctiviteit geabsorbeerd zal zijn voor de neerslag op de aarde terechtkomt.

Proces tegen „beulen van Memel en Tilsit" te Ulm begonnen

Ulm. — Voor de rechtbank te Ulm is dezer dagen het proces begonnen tegen de „beulen van Memel en Tilsit", die ervan beschuldigd worden de massa-moord op vijfduizend Lithause joden in 1941 op hun geweten te hebben.

De tien verdachten, voormalige van de Gestapo, de S.S. en de S. D., maakten deel uit van een speciaal commando, dat belast was met de uitroeiing van joden tijdens de opmars der Duitse troepen.

De hoofdbeklaagde is het voormalige hoofd van de politie te Memel, Bernhard Fischer-Schweder.

Het verhoor van de tweehonderd getuigen, die zijn opgeroepen, begint pas op 22 mei. Het vonnis zal vermoedelijk pas in Juli uitgesproken worden.

GEMENGD NIEUWS

—:—

Budapest. — De Hongaarse autoriteiten hebben twee Hongaarse werknemers van het Amerikaanse gezantschap te Boedapest, die zij ongeveer een jaar lang zonder proces hebben vastgehouden, op vrije voeten gesteld, aldus is door leden van het gezantschap meegedeeld. Twee Hongaarse personeelsleden van het Britse gezantschap die eveneens reeds geruime tijd gevangen gehouden worden, hebben de vrijheid nog niet teruggekregen, aldus de Britse legatie.

—:—

Oslo. — Een eenarmige tekenaar van Finse afkomst, Heikkila, is per vliegtuig uit Helsinki naar de Verenigde Staten vertrokken, nadat hij uit de Verenigde Staten was gezet op beschuldiging van communistische activiteit. Heikkila was pas in Finland aangekomen, toen hij toestemming kreeg naar de Verenigde Staten terug te keren. Zijn verblijf in de Finse hoofdstad heeft maar twee dagen geduurd.

Parijs. — Peter Townsend, op terugreis van vakantie in Parijs, werd voor ruim drieduizend gulden bestolen. Uit zijn auto werden twee koffers, vele papieren en enkele fototoestellen vermist. In de Franse pers doken terstond geruchten op, dat er zich onder de gestolen papieren ook brieven van prinses Margaret zouden bevinden.

—:—

Rome. — In de Sint Pieter is zuster Theresia van Jezus; wier wereldlijke naam Jornet Ibars is, zalig verklaard. Zij is de Spaanse oprichtster van de instelling voor hulp aan verlaten bejaarden.

De grote cultuur der Azteken

Ondergang der reusachtige Indianen-rijken

De Mexica werd in twee eeuwen van een arme nomadenstam in de drassige lagune tot trotse heerser over een wereldrijk

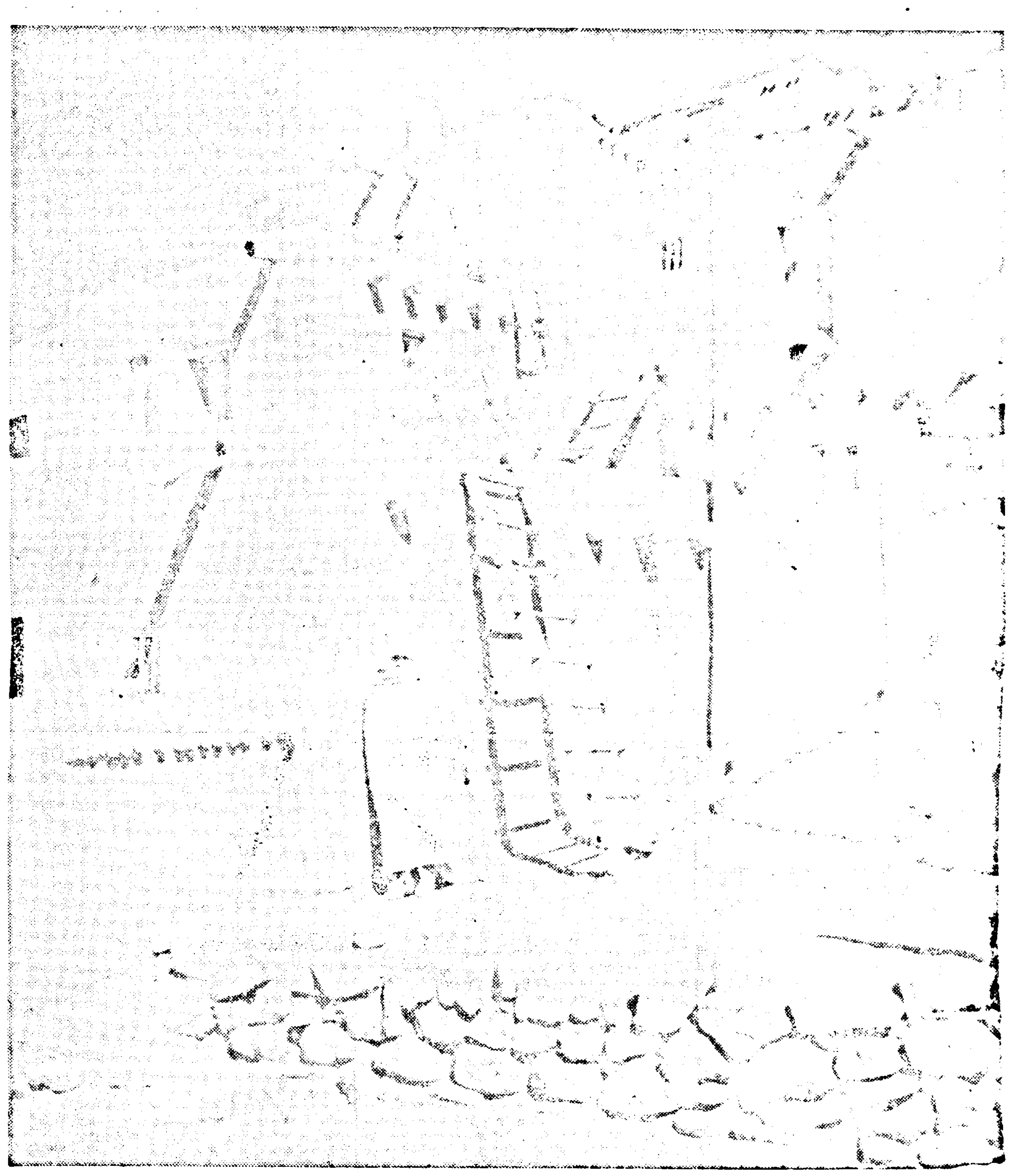
I.

(Van een bijzondere medewerker)

Men meent wel eens, dat het typisch kenmerk van onze tijd gelegen is in het razend snelle tempo der ontwikkeling. Men spreekt over de revolutie der techniek en in enkele decennia zijn vliegtuigen en auto's ontwikkeld tot de grootste perfectie. Het is echter onjuist te menen, dat alleen onze tijd een dergelijke stormachtige vlucht kent, ook in andere eeuwen is in enkele decennia heel het wereldbeeld veranderd. Dat beseft men goed bij de bestudering van de ondergang der Indianen-rijken in Midden en Zuid-Amerika. In 1492 had het eerste Europese schip Amerika bereikt; in 1519, dus slechts zevenentwintig jaar later ziet Cortez kans het reusachtige en perfect georganiseerde rijk van Montezuma te veroveren. Iets later maakt Pizarro zich meester van het rijk der Inca's en niet lang daarna zijn er slechts rokende puinhopen over van een rijke bloeiende cultuur. Europa heeft gezegevierd maar slechts enkelen bemerkten wat zij verwoest hadden, gouddorst, macht, roem en eer waren de drijfveren, die een geheel nieuw wereldbeeld openbaarden.

In 1539 begon wederom een van die bijzonder avontuurlijke ontdekkingstochten uit de geschiedenis. Hernando de Soto wilde naar het voorbeeld van Cortez en Pizarro eveneens een imperium voor zich veroveren. Hij ontscheepte in Florida met 600 soldaten, timmerlieden, smeden, monniken en 200 paarden en deze kleine schaar doorkruiste gebieden, die heden bekend zijn als Florida, Georgia, Alabama en Missisippi, steeds op zoek naar schatten, die bekend stonden als „De fontein van de eeuwige jeugd".

Maar schatten waren er slechts in de dromenwereld van de Spanjaarden, zij vonden slechts kleine Indiaanse nederzettingen, die niet de minste buit opleverden. Maar Amerika was ontdekt en de strijd van Spanjaarden, Fransen en Engelsen begon. Ieder eiste de hegemonie in dit onmetelijk gebied op en tevens begon het gevecht tegen de roodhuiden, waarmee wij in onze jeugd zijn opgevoed door de wonderlijke fantasie-verhalen van Karl May. Weinig heeft men zich afgevraagd hoe het mogelijk was, dat de Spanjaarden de strijd tegen de machtige rijken der Azteken en Inca's in enkele jaren wisten te beslissen, terwijl de tegenstand der roodhuiden in Noord-Amerika voortduurde tot in het begin van de twintigste eeuw. Een tweetal recente publicaties, het boek van Jacques Soustelle „Zo leefden de Azteken bij de invasie der conquistadores" (Hollandia N.V. Baarn) en dat van dr. Herman Wouters „De Indianen vroeger en nu" (A. Manteau N.V. Brussel) leveren waardevolle bijdragen het probleem der Indianenvolkeren nader te bezien.

Lemen flatgebouwen der Indianen uit de zogenaamde Adobe-architectuur.

> ***„Ik ben een mens, alhoewel God de kleur van mijn huid anders gemaakt heeft dan die van de blanken. Sinds vele jaren worden wij opgejaagd zoals een hond wilde dieren opjaagt."***

Hoewel de Spanjaarden met grondigheid de Mexicaanse Indianen-cultuur hebben uitgeroeid — menend dat de religie die bloedige en wrede mensenoffers kende en waarlijk werk van de duivel zelve was — zijn er toch nog zoveel getuigenissen en beschrijvingen over gebleven, dat een totale reconstructie mogelijk bleek. Het zware werk heeft Jaques Soustelle met succes aangepakt en men mag blij zijn, dat zijn beroemde werk thans een Nederlandse vertaling gekregen heeft. Soustelle heeft een poging gedaan de weerschijn op te vangen van de glans en de schaduw van een ten ondergang gedoemde wereld, toen de stalen degens het wonnen van de zwaarden van obsidiaan, toen kanonnen het wonnen van pijlen en werptuigen, metalen helmen gesteld werden tegenover verentooi. Soustelle roept heel het dagelijks leven in het oude Mexico op, wij herkennen de paleizen, de piramiden, de heirbanen die de meren doorsneden, de standbeelden van steen en maskers van turkoois, de optochten met hun schittering van sieraden en pluimen, wij worden geconfronteerd met de levensgewoonten, de maatschappelijke indeling, de rangen en standen, de merkwaardige economie, de wrede religie, levend in de vreselijke angst, dat de zon niet meer zou opgaan als er geen mensen werden geofferd, de krijg en de opschik der vrouwen, juist zoals Cortez deze beschaving heeft aangetroffen. Na het onthullende boek dat de bijna blinde Prescott in 1843 uitgaf, is deze publicatie een eeuw later tot de belangrijkste studies over de vergane Azteekse cultuur te rekenen.

Na een korte historische inleiding, waarin beschreven wordt hoe Mexico onder Montezuma (Motechuma) de centrale plaats in de Indiaanse beschaving verkregen had komt Soustelle tot de mening, dat in tegenstelling tot vele vroegere publicaties, het rijk der Azteken niet mede ten ondergegaan is door interne geestelijke en morele uitholling.

De schrijver meent juist het tegenovergestelde te moeten constateren. Het rijk der Azteken was pas in opkomst, zo zegt hij, na de rijke cultuur der Maya's en Tolteken. De Mexica was nog een nomadenstam in 1325, en vestigde zich toen pas in de drassige lagune en op enkele schamele eilandjes. Hun stad was een pover gehucht van rieten hutten. Zij breiden hun gebied uit door modder uit de moerassen te baggeren en op te hopen op vlotten van riet. Binnen twee eeuwen groeit dit nijvere volk uit tot beheersers van heel de omgeving en hun schamele woonst is een stad geworden met trotse paleizen, terrassen en piramiden. Heel de rijkdom tot uit verre streken hoopt zich op en juist als er zich in dit vitale rijk een evolutie voltrekken gaat, waarbij de trotse, bureaucratisch geordende staat van priesters en soldaten een deel van de macht moet overdragen aan de kooplieden die een totaal eigen clan vormen, komt de ontknoping in de persoon van Cortez, in wie men oorspronkelijk een gezondene van de God Quetzalcoatl zag.

Geen dode, uitgebluste stad

***Het beeld van de stad Mexico is in 1519 geenszins dat van een dode uitgebluste stad,** de hoofdstad is niet primitief, ook niet decadent. Hoge torens, die met hun terrasvormige daken overal boven de witte huizen oprijzen, een ordelijke bedrijvigheid, als in een mierenhoop en het aanhoudend komen en gaan van schepen in de lagune en de kanalen. Heipalen werden gebruikt om de huizen te funderen in de drassige grond. „Motecuhzoma had in de stad zo'n schitterend paleis" schrijft Cortez aan Karel V „dat het mij haast onmogelijk is de schoonheid en grootsheid ervan te beschrijven. Laat het voldoende zijn als ik zeg, dat het in Spanje zijn weerga niet heeft." De jongemannen uit de wijkscholen kwamen er 's avonds zingen en dansen, in een andere zaal stonden zangers en musici klaar. Zij hadden trommen, fluiten, bellen en rammelaars, alsook maskers, pruiken en klederdrachten uit allerlei provincies bij de hand om de wensen van de keizer te vervullen. Dan waren er de kunstvaardige handwerkslieden, die jade ciseleerden, goud smolten of veer na veer de kostelijke mozaïeken samenstelden. Het vogelhuis weergalmde van het gezang van alle tropische zeldzaamheden, elders brulden jaguars en poema's in hun houten kooien. In de tuinen, waarin de zeldzaamste bloemen en de geneeskrachtige kruiden uit het gehele land waren geplant, leefden eenden, zwanen en zilverreigers in grote vijvers.*

(wordt vervolgd)

—:—

Lendinara. — De overleden zigeunerkoningin Mimi Rossetto werd onder grote belangstelling in Lendinara — Noord-Italië — begraven. Honderden zigeuners keken huilend toe, toen haar tent volgens eeuwenoud gebruik werd verbrand om de ziel gelegenheid te geven te vertrekken. Daarna was er een uitvaartplechtigheid in de R. K. Kathedraal van Lendinara. Er gaan, eveneens de traditie getrouw, nu reeds geruchten, dat de overleden koningin een schat van 29 miljoen lire heeft nagelaten.

ERIC DE NOORMAN — De Koningin van de Eilanden

15—33 Eric, die het niet minder verdacht vindt dan ... snel naar de deur gelopen. Hij opent deze uiterst voorzichtig, gluurt om de hoek en ziet twee gestalten in de duistere gang verdwijnen. Halfra, die over Erics schouder heeft meegegluurd, fluistert: „Dat lijkt die roodharige vreemdeling wel". Eric wenkt zijn makkers, terug te blijven en glipt de deur uit, achter de twee mannen aan. Als hij door de gang sluipt, zijn ze reeds verdwenen, maar een eind verder, bij een luchtgat in de muur, hoort hij gedempte stemmen. De Noorman legt zijn oor te luisteren op een plek, waar het geluid wat beter tot hem doordringt. De stemmen klinken echter dof en zo zacht, dat hij de grootste moeite heeft er iets van te verstaan. „Geloof, dat hij mij heeft herkend", hoort hij, waarna een verward gemompel volgt, waar hij niets uit kan opmaken. Dan zegt een andere stem wat duidelijker: „Zij vermoedt iets, denk ik, en heeft die vreemde snoeshanen hier gehaald, om ons plan te verijdelen". „Nu al te laat", klinkt de eerste stem weer.

„Hij is toch al besloten, die zeereis te gaan maken en dan verloopt alles volgens plan".

Wederom vervaagt het geluid der stemmen tot een onverstaanbaar gefluister. Dan blijft alles stil. Plotseling hoort Eric het snel en ruw verschuiven van een stoel en haastig duikt hij weg.

ISRAËL, „HET JOODS NATIONAAL TEHUIS IN PALESTINA"

(Van een bijzondere medewerker)

Aan de rand van Jeruzalem ligt een van de meest indrukwekkende monumenten van Israël. Op de top van een heuvel bevindt zich het graf van dr. Theodor Herzl, de man die twee en zestig jaar geleden het denkbeeld opperde van de stichting van een eigen Joodse staat. De Israëlische overheid heeft Herzls stoffelijk overschot van Wenen laten overbrengen naar het nieuwe land van de Joden. De plaats waar het nu rust - op de Herzl-berg - is het middelpunt van een fraai aangelegd oorlogskerkhof. Hier rusten nu allen die gevallen zijn in de strijd voor Israëls onafhankelijkheid.

Nu de Joden in Israël en elders ter wereld het tienjarig bestaan vieren van hun staat, gaan hun gedachten terug naar de jaren negentig van de vorige eeuw, toen de kiem gelegd werd voor een plan dat eerst ruim vijftig jaar later verwezenlijkt zou worden. Op 14 februari 1896 publiceerde Herzl zijn brochure „Der Judenstaat". Hij propageerde de idee van de terugkeer van de verspreide Joden naar Palestina en hij betoogde dat dit ideaal slechts langs politieke weg verwezenlijkt kon worden.

Herzl heeft met grote energie voor zijn droom gestreden. „Wir sind ein Volk, ein Volk", zo had hij uitgeroepen: „Ein Volk kann sich nur selbst helfen; kann es das nicht, so ist ihm eben nicht zu helfen". De Joden hebben zich, na de tweede wereldoorlog, zelf geholpen. Zij hebben een eigen staat opgebouwd temidden van vijandige volkeren en zij hebben die staat weten te verdedigen tegen alle belagers.

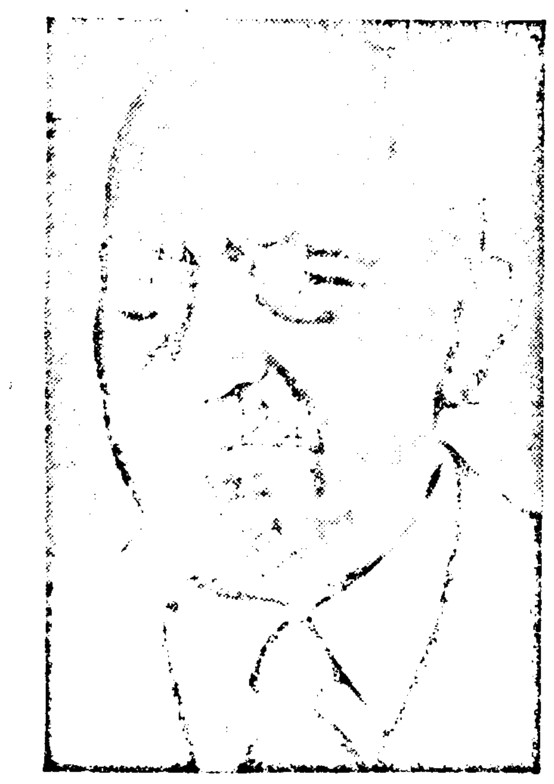
Het werk van Herzl werd na diens dood door anderen voortgezet en van zijn geestelijke erfgenamen was wel de voornaamste Chaim Weizmann. Het was Weizmann die in 1917 de stoot wist te geven tot de zogenaamde Balfour Declaration, een verklaring waarin de wenselijkheid werd uitgesproken van de stichting van een „Jewish national home in Palestine". Het was het begin van de politieke erkenning van wat later Israël genoemd zou worden. De tekst van het document werd opgenomen in het stuk, waarbij in 1922 door de Volkenbond aan Engeland het mandaat over Palestina werd opgedragen.

Dr. Theodor Herzl, de man die in 1896 het denkbeeld lanceerde van de stichting van een eigen Joodse staat.

Nauwelijks hadden de Britten het bestuur over Palestina namens de Volkenbond ter hand genomen of zij verklaarden dat het „Jewish national home" waarvan in de Balfour Declaration was gesproken gevestigd zou moeten worden in dat deel van Palestina dat ten westen van de rivier de Jordaan lag. Er waren in 1922 in Palestina al verscheidene Joodse nederzettingen, maar aanvankelijk nam de bevolking niet snel in omvang toe. Eerst in de jaren dertig was er sprake van een grote toeloop, en de voornaamste oorzaak daarvan was de Jodenvervolging van Hitler, eerst in Duitsland, Oostenrijk en Tsjechoslowakije en later in het grootste deel van Europa. Maar de van huis en haard verdreven Duitse Joden die voor de Tweede Wereldoorlog naar Palestina wilden, zagen zich in vele gevallen in hun plannen gedwarsboomd door de strenge Britse immigratie-bepalingen. Een Brits witboek van 1936 herhaalde het oude plan voor een verdeling van Palestina in een Joods en een Arabisch gebied, maar het maakte het voor Joden zeer moeilijk grond aan te kopen in het Mandaatgebied. Een tweede witboek, gepubliceerd in 1939, beperkte de Joodse immigratie wel zeer drastisch. Er zouden nog één keer honderdduizend Joden in Palestina worden toegelaten, zo werd bepaald, en daarna zou het land voor hen gesloten blijven.

Het is over deze episode in de voorgeschiedenis van Israël dat men vele bijzonderheden vindt in het zeer lezenswaardige boek van R. A. Levisson „Herboren Land", een uitgave van E. M. Querido te Amsterdam.

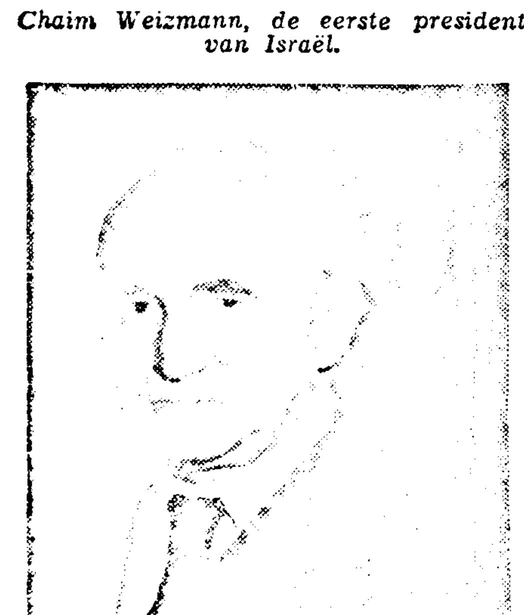

Chaim Weizmann, de eerste president van Israël.

In de Tweede Wereldoorlog werden door de Nazi's zes miljoen Joden vermoord; een derde deel van het hele Jodendom. Het Joodse volk dat in het jaar 70 zijn tempel in Jeruzalem had zien verwoesten door keizer Titus, was sindsdien het slachtoffer geweest van vele grote vervolgingen. Maar de slachtingen die door Hitler werden aangericht overtroffen alles wat de Joden in hun hele lange historie ooit hadden moeten doormaken.

Toen eindelijk op 8 mei 1945 de bevrijding van Europa voltooid was, ontstond er onder de gespaarde Europese Joden een nieuwe hartstochtelijke beweging voor de vestiging van een Joodse staat. Uiteraard waren velen verlangend in Palestina een nieuw leven te beginnen, maar officieel golden nog altijd de strenge vooroorlogse Britse immigratie-bepalingen. Van de verwarring die er in de eerste naoorlogse jaren nog in Europa bestond, hebben echter vooral veel Oosteuropese Joden gebruik gemaakt om op illegale wijze Palestina binnen te komen.

In 1947 werd het probleem van de toekomst van Palestina voorgelegd aan de Verenigde Naties. (De Volkenbond, die Engeland met het mandaat had belast, bestond niet meer en de Britten wilden trouwens wel van hun mandaat af). De V.N. stuurden een commissie van onderzoek naar het bewuste gebied, en de commissie keerde terug met een plan voor de verdeling van het land tussen Joden en Arabieren. Het rapport van de V.N.-commissie is indertijd in V.N.-kringen op heel wat tegenstand gestuit. Van Arabische zijde trachtte men de geldigheid van het verdelingsvoorstel te laten beoordelen door het Internationale Hof van Justitie, maar deze suggestie werd in de V.N. verworpen, zij het met de kleinst mogelijke meerderheid. Het had ook heel wat voeten in de aarde vóór tenslotte het verdelingsplan van de Palestijnse V.N.-commissie in de Algemene Vergadering in stemming kwam, en aanvankelijk zag het er niet naar uit dat de betreffende resolutie de vereiste tweederde meerderheid zou krijgen. Maar zowel de Verenigde Staten als de Sovjet-Unie stonden aan de kant van de Zionisten. (Engeland onthield zich van stemming). Op 29 november 1947 werd tenslotte de verdeling van Palestina door de Assemblée aangenomen, met 33 stemmen voor, 13 tegen en 10 onthoudingen.

David Ben-Goerion, Israëls eerste premier, die ook nu weer aan het hoofd van de regering staat.

In de ochtend van 14 mei 1948 vertrok de laatste Britse Hoge Commissaris voor Palestina, Generaal Sir Allan Cunningham, uit de Palestijnse havenstad Haifa. Op de middag van die zelfde dag werd in een museum in Tel-Aviv de staat Israël geproclameerd. Dit geschiedde door David Ben-Goerion (de huidige premier), die in een bewogen toespraak een schildering gaf van de voorgeschiedenis van de nieuwe staat. Volgens de Joodse tijdrekening was het de vijfde dag van Ijar 5708. Op 15 mei begon de Palestijnse oorlog.

De totstandkoming van de huidige grenzen van Israël is gepaard gegaan met een felle strijd. Een strijd waarin de Joodse militaire eenheden zich geconfronteerd zagen met vijf verschillende Arabische commando's. De Joodse troepen moesten tegelijk strijden tegen Egyptische, Syrische Libanese, Irakeese en Transjordaanse strijdkrachten. Maar slechts de laatstgenoemden waren werkelijk goed georganiseerd. Het Arabische Legioen, dat onder leiding stond van de legendarische Brit Glubb Pasja, was het enige Arabische leger van formaat dat aan de oorlog deelnam.

Over de totale sterkte van de Arabische strijdkrachten in de Palestijnse oorlog zijn nog altijd geen exacte cijfers gepubliceerd, en de schattingen van waarnemers lopen nogal uiteen. Maar misschien mag men zeggen dat de Arabieren aanvankelijk in totaal twintig tot vijentwintigduizend man in de strijd hadden geworpen, terwijl de Joden tienduizend soldaten op de been hadden gebracht. De Arabieren beschikten bovendien over betere wapens dan hun tegenstanders. Zij konden werken met zwaar geschut, terwijl de Joden in de eerste fase van de strijd slechts van lichte bewapening voorzien waren.

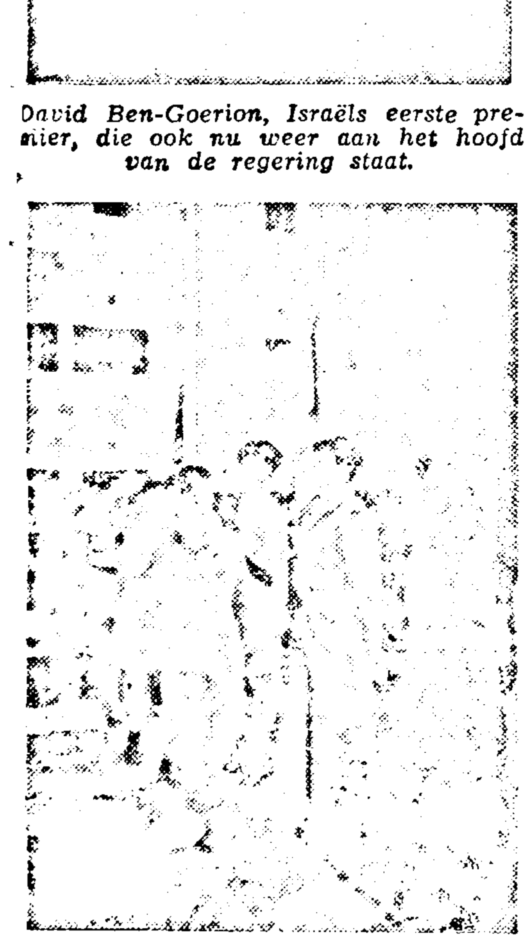
Maar wat de Joden aan mankracht en bewapening te kort kwamen, dat compenseerden zij met hun verbetenheid. Het moreel van de Israëlische strijdkrachten was bijzonder goed. Zij wisten waarvoor zij streden, en zij beseften de noodzaak vol te houden om niet vernietigd te worden. Er bestond voor hen geen mogelijkheid tot een terugtocht. Als zij niet in de zee gedreven wilden worden, moesten zij hun tegenstanders de baas blijven. Het eerste deel van de strijd duurde van 15 mei tot 11 juni; toen de Verenigde Naties een wapenstilstand wisten op te leggen. Die wapenstilstand heeft vier weken geduurd.

In de nacht van 7 op 8 juli werd door Egypte de strijd heropend. De tweede fase van de Palestijnse oorlog heeft slechts 11 dagen geduurd, en in deze periode leden de Arabische strijdkrachten ernstige verliezen. Maar de tweede wapenstilstand bracht geen werkelijk „staakt-het-vuren". Men heeft deze periode wel die van de „shooting truce" genoemd. In november en december 1948 en in januari 1949 hebben er namelijk nog militaire operaties plaats gevonden, waarbij onder meer de Negeb in Israëlische handen kwam. Tenslotte werden in de maanden februari, maart en april achtereenvolgens wapenstilstanden gesloten tussen Israël enerzijds en Egypte, de Libanon en Syrië anderzijds. In 1949 kwam aan de Palestijnse oorlog als zodanig officieel een einde, maar beperkte gewapende conflicten zijn er sindsdien nog herhaaldelijk geweest.

Tijdens de Palestijnse oorlog zijn duizenden Arabieren van het Joodse gebied naar de omringende Arabische landen getrokken. Volgens de Israëlische lezing van het geval waren de Arabische bewoners van het aan de Joden toegewezen deel van Palestina door de Arabische Liga aangespoord heen te gaan. Als Israël onder de voet gelopen was, zouden de Arabieren weer naar hun haardsteden kunnen terugkeren, zo werd hen verzekerd. De Israëlische autoriteiten beweren ook dat de Arabische staten de Arabische vluchtelingen opzettelijk de laatste jaren zo min mogelijk hulp hebben verleend, om de aandacht van de wereld op de ellende van deze vluchtelingen te blijven vestigen. (De Palestijnse vluchtelingen zijn nu vooral aangewezen op de steun van de Verenigde Naties, die een speciaal orgaan in het leven hebben geroepen voor hun verzorging). Anderzijds is van Arabische zijde verklaard, dat de Israëli met terreur-methoden de Arabische bewoners van het Joodse gebied hebben gedwongen de wijk te nemen. De Joden, zo zeggen de Arabische regeringen, wilden zich meester maken van de Arabische bezittingen.

Dat de Palestijnse vluchtelingen nog eens terugkeren naar hun vroegere woningen en landerijen in Israël is wel bereid tot een zekere firaël valt niet te verwachten. Isnanciële regeling met de gedupeerde Arabieren, maar het wenst hen niet weer toe te laten. De Arabische staten verzetten zich echter om principiële redenen tegen een afkopen door Israël van de Arabische rechten. Zij blijven op het standpunt staan dat de vluchtelingen eens terug zullen moeten keren.

Israël telt nu 1.600.000 inwoners. De bevolking is gedurende de laatste tien jaar meer dan verdubbeld. Uit niet minder dan 52 verschillende landen zijn Joden naar de nieuwe staat gestroomd. Aan het ontstaan van de eigen Joodse staat is een lange, bittere strijd voorafgegaan, maar de staat heeft zich intussen geconsolideerd en welke dreigementen de Arabische propagandisten ook mogen uiten: Israël zal zich niet van de wereldkaart laten wegvagen. De jonge natie heeft zich voor goed een plaats verworven in de internationale volkerengemeenschap. De droom van de eigen „Judenstaat" waarover Herzl in 1896 zijn brochure schreef, is werkelijkheid geworden.

Het einde van het Britse mandaat over Palestina. In de ochtend van 14 mei 1948 inspecteerde de laatste Britse Hoge Commissaris, Sir Allen Cunningham, te Jeruzalem voor het laatst een erewacht, die opgesteld stond voor het Gouvernementsgebouw. Onmiddellijk daarna vertrok hij naar Haifa, waar hij zich voor Engeland inscheepte aan boord van een Britse [illegible]

NIEUWS IN HET KORT

Scoel. — Een Amerikaanse sergeant, Weidensaul, is te Scoel tot een boete van 450 gulden veroordeeld, omdat hij een achttienjarige Koreaanse jongen in een houten kist met een helikopter een luchtreis had laten maken als straf voor een diefstal, die de jongen zou hebben gepleegd. Volgens het vonnis moet de sergeant gedurende drie maanden 150 gulden per maand betalen.

—:—

Washington. — Bij het int. persinstituut, dat in Washington vergadert, is een verklaring van 26 niet met name genoemde Egyptische journalisten ingediend, waarin president Nasser beschuldigd wordt van „tirannieke onderdrukking en vervolging van de persvrijheid in Egypte.

Post van de Bovenwinden

Is nu de kreeft te redden?

Deze titel (zoals zovelen) deugt natuurlijk helemaal niet, maar we willen natuurlijk wel de kreeftenstand redden, niet om der kreeften wille maar juist om te helpen dat zij op ons menu blijven.

Met die kreeften is het een droeve geschiedenis: wij eten ze dood, wij roeien ze uit.

Terecht of ten onrechte hebben de kreeften van onze bovenwindse kusten de naam te behoren tot de heerlijkst eetbare soorten, het is nutteloos een dispuut daarover te beginnen met iemand die beweert elders betere kreeften te eten want over een tijdje is er geen kreeft meer te vangen in onze wateren. Ze worden tot verdelgings toe gevangen zonder enige gedachte aan conservering van de visstand.

Het hele jaar door komen ze op de markt zonder die beesten tijd te gunnen voor hun nageslacht te zorgen, zonder jonge beesten tijd te gunnen op te groeien. Alles wat gevangen wordt gaat naar de kookpot. Geen wonder dat de vissers klagen, dat ze de kreeften niet meer vinden op de plaatsen van vroeger maar dat ze nu ver de zee in moeten om er nog te vinden.

Denk niet dat er een prachtige oplossing gevonden kan worden in een kweekplaats zoals het zoutmeer bij Phillipsburg, dat daar toch maar onbewerkt ligt. Zoutmeer of geen zoutmeer het opgroeien van kreeft is zo'n delikate geschiedenis van stromen en waterverversing dat het maar eens eenmaal aan een Spaanse professor gelukt is om in een laboratorium een kreeftje levend op te kweken.

Wij hebben dankbaar te zijn dat de natuur aan de kreeft gunstige condities verleend heeft in de buurt van onze Bovenwinden.

De kreeft levert een kleine maar toch vruchtbare industrie voor onze eilanden maar er wordt hard gewerkt om het kapot te maken.

Ieder verstandig mens zegt de oplossing is gemakkelijk genoeg: laat het gouvernement bepalingen maken om te jonge kreeften het leven te laten en die beesten de tijd te gunnen om voort te telen.

Goed, maar wat schieten we daar mee op, als de Fransen en Engelsen niet hetzelfde doen.

Zeg dat ondermaatse vissen verboden worden door ons gouvernement, wel dan verkoop je ze in Marigot; kost niets geen moeite meer.

Zeg dat er een verboden tijd komt, de Franse en Engelse vissers zullen ons er dankbaar voor zijn.

Het is dus een kwestie van onderling samenwerken. Die kreeftenvisserij is van dergelijke omvang dat wij al een heel eind geholpen zouden worden als de gezaghebber, de burgemeester van Marigot en de warden van Anguilla, desnoods de gouverneur van St. Kitts gezamelijke bepalingen gingen maken en daar de hand aan hielden.

Als nu de grote zee buiten hun macht valt, als nu alleen Den Haag, Londen en Parijs over deze kwestie kunnen beslissen, dan lijkt het mij toch nog mogelijk, dat de kleine autoriteiten altijd nog bepalingen kunnen maken voor hun plaatselijke markt.

Er zijn wel eens vissers gekomen uit Frankrijk, juist speciaal voor kreeften, maar we moeten nu ook niet doen alsof die vissers er om de haverklap zijn: het zijn toch altijd nog heel uitzonderlijke bezoeken.

Laten we maar vast beginnen met kleine maatregelen voor een kleine industrie.

Geeft ons de zeerechtconferentie, die heden ten dage bezig is te vergaderen te Genève een uitkomst?

Tussen de vele dingen waarover zij daar het maar niet eens kunnen worden, hebben ze toch een artikel aangenomen voor het op peil houden van de visstand.

Het is misschien wel iets voor ons, omdat we met drie landen te maken hebben, die hier in elkaars vispot kijken. Er is namelijk bepaald dat bij twee of meer landen, die zich met dezelfde visserij in open zee bezig houden, er een verzoek kan komen van één dier landen om te gaan praten over maatregelen voor de visstand. Komen ze tot overeenstemming dan kunnen ze de Verenigde Naties er van in kennis stellen en dan gaan diezelfde bepalingen na enige maanden ook van kracht worden voor andere landen, die daar komen vissen.

Het lijkt wel of zij de kreeftenvangst van St. Maarten voor ogen gehad hebben.

AMANDELEN EN BLAUWZUURGAS

(Van een medische medewerker)

De amandel behoort tot de lekkernijen waarvan haast in zijn leven wel eens iedereen op een of andere manier heeft genoten. Is het niet van de noten als zodanig dan toch wel van de produkten die ermee bereid worden: amandelspijs in banketletters of krentenbrood en niet te vergeten marsepein. Voorts weespermoppen, bitterkoekjes en dergelijke en ter garnering van koek en gebak. De banketbakker zou er niet buiten kunnen. Uit de amandel kan olie geperst worden die ook al weer op grote schaal wordt toegepast door de suikerbakker, maar ook voor andere doeleinden.

Er zijn twee soorten amandelen, bittere en zoete. De zoete olie wordt wel gebruikt om er geneesmiddelen in op te lossen, bijvoorbeeld de in vet oplosbare vitamines A en D. Als wij goed zijn ingelicht maken de fabrikanten van de duurdere schoonheidsmiddelen er ook graag gebruik van. Als onderdeel van sommige parfums schijnt trouwens ook de bittere olie om zijn merkwaardige geur aftrek te vinden. Om dezelfde reden is — alweer — de banketbakker er zeer op gesteld, maar ook de fabrikant van likeuren schijnt deze olie graag te gebruiken. Wij weten daar echter niet veel van, want die recepten zijn zeer geheim. Geur en smaak zijn immers nauw met elkaar verbonden, hebben wij u nog onlangs verteld.

De bittere amandelen zijn echter niet helemaal onschuldig. Zij bevatten namelijk een stof, waaruit gemakkelijk het zeer giftige blauwzuur en andere cyaanverbindingen (cyaankali) kunnen worden vrijgemaakt.

Dergelijke stoffen komen overigens niet alleen in de amandel voor. Er zijn talloze vruchten die ze bevatten, o.a. de laurierkers, pruimepitten en sommige andere steenvruchten. Als kind hebt u allemaal wel eens een pruimenpit kapotgebeten en het bittere nootje dat eruit kwam opgepeuzeld. Voor het gebit is zo'n kunststukje een gevaarlijke onderneming. Verder kan zo'n enkel nootje heus geen kwaad. De bittere smaak is trouwens voldoende rem om een uitbundige snoeperij te voorkomen. Hetzelfde geldt voor de bittere amandelen, waarvan iemand niet gauw te veel zal eten. Een vergiftigingsgeval ten gevolge van een overvloedig gebruik van bittere amandelen is ons tenminste niet bekend. Blauwzuur zelf werd vroeger in de wereld van de misdaad nogal eens gebruikt. Tegenwoordig komen vergiftigingen bij mensen zelden meer voor, hoogstens nog een enkele maal in de industrie en dan voornamelijk in landen waar geen veiligheidsvoorschriften zijn of met deze de hand wordt gelicht.

Bittere amandelen en pruimepitten bevatten stoffen, waaruit giftige verbindingen kunnen worden vrijgemaakt

Cyaanverbindingen worden onder andere gebruikt bij galvaniseren, vergulden en dergelijke bewerkingen van metalen. Het komt ook vrij bij het verbranden van films. Dieren worden nog wel op grote schaal De gehele levende have aan ratten, vergiftigd met blauwzuurgas. Zeeschepen hebben altijd te kampen met de rattenplaag. Deze veelvraten weten zich goed te verbergen in de diepe ruimen. Als zij het te bont maken kan men een reinigingsdienst in de arm nemen die dan blauwzuurgas in de van te voren gesloten ruimen brengt. Insecten en ander ongedierte wordt dan vergast. Blauwzuur heeft hier het grote voordeel dat er slechts zeer weinig van nodig is en dat de dodelijke vergiftiging snel optreedt. Het werkt ongeveer als koolmonoxyde, dat voorkomt in kolendamp en lichtgas. Een betrekkelijk kleine hoeveelheid koolmonoxyde snijdt de zuurstof uit de lucht de pas af naar de rode bloedlichaampjes, die de zuurstof door het gehele lichaam transporteren, waar de weefsels 't opnemen. Blauwzuur gaat een stapje verder en belet de lichaamsweefsels de zuurstof, die de rode bloedlichaampjes aanvoeren, op te nemen. In beide gevallen treedt de dood dus in door zuurstoftekort. Blauwzuur werkt veel sneller en in veel kleiner hoeveelheid dan koolmononyde, het is een van de zwaarste vergiften die wij kennen

Interessant proces te Neurenberg begonnen

Neurenberg. — In Neurenberg is een proces begonnen tegen een gevangenisarts, vier bewakers, twee gevangenen en de vrouw van een van beide.

Volgens de tenlastelegging hebben de dokter en de bewakers steekpenningen van de gevangenen ontvangen in ruil waarvoor zij hun allerlei faciliteiten toestonden.

Zij lieten een gevangene ontsnappen, deden boodschappen voor de gevangenen, stonden oogluikend toe dat de veroordeelden een verjaarspartijtje in de gevangenis arrangeerden en lieten meer bezoeken toe dan de reglementen bepaalden.

HEER BOMMEL en de Zwarte Zwadderneel

3152. De commissie tot bestrijding van de narigheid zat in de burgemeesterskamer en ordende zijn papieren.

„Het regent nog steeds", merkte de voorzitter op een bekommerde blik uit het venster werpend. „Zouden we wel goed te werk gaan, heer Kornelisz? Ik vind niet, dat het leven prettiger wordt met al dat verbieden en ik zou eigenlijk best trek hebben in een pijp, als u begrijpt, wat ik bedoel!"

„Wee u, opstandige!" riep zijn metgezel uit ;.Pas toch op; uw straf zal vreselijk zijn! Kom tot inkeer, broeder, en buig u met mij over onze schone taak. Slechts werken geeft vreugde: werken en nog eens werken".

Heer Ollie gehoorzaamde, doch voordat hij tot vreugde had kunnen geraken werd de deur opengerukt en stormden de burgemeester en de commissaris het vertrek binnen.

„Zo, en wat betekent dit allemaal?" riep de eerste, zijn koffers neerwerpend.

„Wij werken", zei heer Bommel waardig.

„Noem je dat werken?" kreet de magistraat. „Jullie maken misbruik van mijn vertrouwen. Jullie ondermijnen het wettig gezag!"

‚Ik denk, dat het communisten zijn", opperde de politiechef somber.

„Juist!" riep de heer Dickerdack. „Natuurlijk! Schrijft dat op, Bas!"

„Wij roeien het kwaad uit in de wortel!" sprak nu Zwadke met dunne stem. „Wij tasten de bronnen van de kwasterigheid aan en wij wekken op tot verbrijzeling!"

„Ik zal jullie verbrijzelen!" schreeuwde de burgemeester overspannen. „Weg met die oproerkraaiers!"

Met deze woorden stortten de beide overheidsfiguren zich op de commissie en enkele tellen later vloog deze door de open deur de gang op......

Roep der ruimten

Een Nederlandse emigratieroman

door Dirk van den Brink

2

„En, Martens?" vroeg de notaris, terwijl hij de grijze borsteltjes van zijn wenkbrauwen zo hoog mogelijk optrok.

„U hoeft mij niet mee te tellen," viel ik nijdig uit, „ik ben hier gekomen om een hoek weiland te pachten, maar niet om mee te spelen in een loterij. Ik bedank er feestelijk voor om door te gaan voor een nummer."

Ik draaide me om en liep driftig het kantoor uit. Achter me bleef het stil.

Maar in die stilte trilde als het ware de warme bijval van de achtergeblevenen. Niets ligt de boer zo na aan het hart als zijn vrijheid. Ik heb me onbeheerst gedragen in mijn onervarenheid, maar toch geloof ik, iets te hebben vertolkt van het heimwee dat leeft in onze koppige boeren.

Voor ik de deur uit ging, keek ik nog even om. Notaris van Meerdonk staarde me na.

In zijn blikken lag een onverholen bewondering.

„Gij zult U niet gemakkelijk kunnen voorstellen, hoeveel moeite het me gekost heeft, deze eerste bladzijden op papier te zetten. Op de H.B.S. had ik met mijn opstellen nooit veel moeite en ik kreeg er ook redelijke punten voor, maar dat is alweer ruim tien jaar geleden. Mijn vingers zijn de pen ontwend, ze [illegible] naar de greep van de ploeg. Ik heb er even over gedacht, mijn relaas hier af te breken, maar daarmee zou ik niet handelen in de geest van mijn vader. Hij houdt niet van half werk. Zoals hij mij gedwongen heeft, mijn studie te voltooien, zo wil ik mezelf dwingen, mijn verhaal af te maken, hoe moeilijk me dit ook valt. Het is niet langer de onhandigheid met de pen, die me hindert, integendeel, het schrijven begint nu juist weer wat beter te vlotten; in zekere zin is het zelfs aantrekkelijk, je gedachten toe te vertrouwen aan een stuk papier. Maar er volgt nu een episode uit mijn jeugd, waarvoor ik mij als boer hartgrondig schaam. Het is me ronduit gezegd een raadsel, hoe ik tot deze dwaze geschiedenis gekomen ben, en ik zou ze zeker niet aan de openbaarheid prijsgeven als ik er niet van overtuigd was, dat ze in verband staat met mijn besluit om het vaderland te verlaten. Want nog eens: de ware boer verlaat alleen dan zijn vaderland, wanneer hij er tot de wortel wordt uitgerukt. Hij zoekt het avontuur niet; hij wordt er in gedreven.

Goed, ik zal U eerlijk vertellen, hoe alles gegaan is.

De tegenslag, die ik mezelf door mijn onbesuisd optreden bij de notaris had bezorgd, had me totaal uit mijn evenwicht geslagen. Ik voorzag een lange reeks tegenvallers zonder uitzicht op een behoorlijk boerenbestaan — hetgeen intussen ook uitgekomen is. Ik had niet de moed, in die dagen tenminste niet, mijn tanden op elkaar te klemmen en me er tegenin te gooien. Maar evenmin wilde ik afstand doen van mijn ideaal: een bestaan als vrije, zelfstandige boer. Het gevolg was, zoals vanzelf spreekt, een wankele en gevaarlijke gemoedsstemming.

In de weken, die op mijn bezoek aan de notaris volgden, plaagde me een gevoel van grenzenloze verveling, wat ik tot dan toe nooit had gekend. Door middel van de landbouwstudie trachtte ik de verveling te verdrijven. [illegible]

Het haalde weinig uit, de studie stond me tegen. Ik zat voor een opengeslagen boek, en vroeg me af, waarvoor het nut van was, nog geen regel verder te lezen. Ik telde de bladzijden, die nog restten, las verstrooid een alinea en telde nogmaals de bladzijden. Tenslotte besloot ik, het boek ter afwisseling van achter naar voor door te werken, en dat was tevens het begin van het einde. Ik sloot mijn boeken in de overtuiging, ze voortaan nog slechts aan de buitenkant te bekijken.

Geërgerd stond ik op, stak de handen in mijn zakken en liep doelloos de tuin in.

Het was een zachte, zonnige oktoberdag.

In de wei achter de hof liepen nog enkele koeien lui te grazen. Ze waren bezig aan hun galgemaal: nog enkele weken, dan gingen ze de stal in.

Ik keek naar de afrastering. Och ja, nu moest ik toch eindelijk eens beginnen met het spannen van de schrikdraad......

Onmiddellijk na mijn intrede in het boerenbedrijf had ik het enthousiaste plan opgevat, mijn bedrijf geheel te moderniseren. De automatische drinkwaterbakjes in de stal waren al aangelegd. Het materiaal voor een elektrische afrastering lag in het achterhuis gereed.

Op dit moment echter kwam mijn eigen geestdrift me onbegrijpelijk voor. Ik haalde mijn schouders op en liep naar binnen. Nu goed, waarom zou ik er niet eens aan beginnen?

Toen ik even later met wat gereedschap de dam opliep, zag ik bij buurman Van Gurp naast het huis een dame, die gebogen stond over haar fiets. Ze had kennelijk moeilijkheden met het slot.

„Zal ik U even helpen," bood ik bereidwillig aan, want in mijn hart was ik er blij om, dat het karweitje met het schrikdraad weer even kon worden uitgesteld.

„Ik heb de gereedschappen bij me," voegde ik er aan toe, toen ze niet dadelijk reageerde.

Hierop stond ze recht en keerde zich om.

„Als U zo goed wilt zijn, graag."

Hoewel deze woorden nogal vorstelijk werden uitgesproken, maakten ze een drukkende gewaarwording in me los.

(Wordt vervolgd)

Stichting Studiesteun Aruba organiseert show- en dansavond

Oranjestad. — Men schrijft ons: De Stichting Studiesteun Aruba is doende verscheidene plannen te ontwikkelen met het doel gelden te verzamelen om de jongens en meisjes, die momenteel voor haar rekening in het buitenland studeren, te helpen hun studie te voltooien en eventueel nieuwe aanvragen voor studiebeurzen te kunnen behandelen.

Vorig jaar heeft de Stichting door middel van een uitgebreid programma van aktiviteiten haar ervaringen opgedaan, aan de hand, waarvan dit jaar een nieuwe aktie in enigszins gewijzigde vorm op touw gezet zal worden.

Als een van de hoofdpunten van de aktie voor dit jaar staat op het programma een gecombineerde Floor- en Fashionshow met dansen na, aangezien dit een van de meest geslaagde aktiviteiten van vorig jaar bleek te zijn. In maart 1958 verzocht de Stichting daarom Mevr. Rhoda Steenhuisen wederom deze organisatie voor haar rekening te willen nemen. Mevr. Steenhuisen verklaarde zich hiertoe bereid, en begon direkt met de nodige voorbereidingen. Inmiddels heeft zij het modehuis Whitfield bereid gevonden haar medewerking aan deze avond te verlenen, terwijl tevens de medewerking werd toegezegd door de firma Kan— Oduber.

Aan de floorshow zal medegewerkt worden door verschillende vooraanstaande amateurs, terwijl balletnummers verzorgd zullen worden door mevr. Ita Ahlers. Tevens zal gezorgd worden voor een uitstekend dansorkest. Dit jaar zal deze show-dansavond georganiseerd worden in de Aruba Palm Beach Zwemclub, welke club zich direkt bereid heeft verklaard haar gebouw gratis ter beschikking te stellen en alle mogelijke medewerking te verlenen.

Het is een genoegen reeds thans te hebben kunnen constateren hoeveel belangstelling er bestaat voor een herhaling van de vorig jaar zo geslaagde avond, en men rekent er dan ook bij voorbaat op, dat velen de avond van zaterdag 31 mei vrij zullen houden om te kunnen genieten van een interessant programma van Floorshow en Fashionshow, waarin u kunt rekenen op de meest spektaculaire laatste snufjes op modegebied, terwijl u na afloop op een ruime dansvloer zult kunnen genieten van goede en aangename dansmuziek.

Om vast iets te verklappen van de vele verrassingen van deze avond melden wij alvast, dat aan de Floorshow onder andere deelgenomen zal worden door het bekende kwartet „The Four Diamonds", bovenvermelde ballet-verrassing, terwijl gebracht zullen worden zangnummers, komische nummers en dergelijke. Aangezien deze avond voor een ieder toegankelijk is, raden wij u aan tijdig uw toegangskaarten te kopen. Zodra de kaarten beschikbaar zijn, zal dit via pers en radio bekend gemaakt worden, evenals nadere bijzonderheden.

Kelkboom relayeert voetbalwedstrijd

Oranjestad. — Op 7 mei zal Radio Kelkboom het ooggetuigenverslag van de voetbalwedstrijd tussen West Duitsland en Curaçao relayeren. De uitzending begint om 2.15 uur.

Maria-noveen in San Nicolas begonnen

Oranjestad. — Gisteravond is ook in de Kerk van Sint Nicolaas de noveen begonnen ter ere van O. L. Vrouwe van Fatima. Er is nu deze week elke avond om zes uur een speciaal Maria Lof.

Moderne Philipsverlichting voor boulevard

Oranjestad. — Men overweegt om de nieuwe strandboulevard te voorzien van een zeer moderne Philips verlichting. De aanleg van straatverlichting in het algemeen is opgedragen aan de Elmar en de bedoeling ten aanzien van deze nieuwe, uiteraard meer kostbare verlichting is, dat het eilandgebied de extra kosten voor haar rekening neemt.

Aruba Jrs.- en San Nicolasdames aan kop basketballcompetitie

Oranjestad. — De gisteravond op het Aruba Juniors terrein gespeelde basketball wedstrijd tussen Aruba Juniors en Estrella leverde een overwinning op voor de dames van Aruba Juniors. De stand was 11-7. De beste scoorster van A.J. was mej P. Poppen met 5 punten en voor Estrella maakte Maria Peña eveneens vijf punten.

In de herenwedstrijd won Aruba Juniors eveneens en wel van Spes Patriae met 48-40. De hoogste scorer voor Aruba Juniors was S. Frigerio met 20 en voor Spes de heer d'Arnault met 15. Het herenteam van Aruba Juniors is hiermede kampioen van de competitie geworden en moet nog een wedstrijd spelen (tegen Chinese club).

Scheidsrechters van de avond waren Betty Ecury en Walter Wong. Scorekeeper was Frank Estrada en timekeeper Herman Figueira.

In de competitie voor de damesteams is de strijd bijzonder spannend geworden voor Aruba Juniors en San Nicolas Jrs. De teams hebben evenveel wedstrijden gespeeld en gewonnen.

Filmvoorstelling in Club Suriname

Oranjestad. — Morgen, woensdag om acht uur des avonds wordt in Club Suriname een filmvertoning gegeven over „Lourdes en zijn wonderen". De vertoning is gratis toegankelijk voor een ieder.

Collectieve verzekering voor Surinamers

Oranjestad. — Op de onlangs in club Suriname gehouden buitengewone algemene ledenvergadering werd vooral gesproken over voorstellen tot het vormen van een onderling begrafenisfonds. Er werd nog geen beslissing bereikt ten aanzien van het afsluiten van deze vorm van collektieve verzekering.

Nog drie uitvoeringen van „Nos cu nos"

Oranjestad. — De grupo artistico van Santa Cruz, die met overweldigend groot succes de show op tal van plaatsen van ons eiland opvoerde zal nu op 9, 10 en 11 mei een drietal uitvoeringen geven in de St. Cecilia-club te Sint Nicolaas. Men kan zich van kaarten voorzien bij de Don Boscoschool, de Theresiaschool en de heer Mathias Vrolijk, Weg Fontein 4, telefoon 5534.

Show ten bate van kankerbestrijding

Oranjestad. — Onder algemene leiding van mevrouw Lucy Henriquez en de heer Robert Henriquez is men begonnen met het voorbereiden en samenstellen van een grote bonte avond, waarvan de opbrengst bestemd is voor het Prinses Wilhelminafonds voor de kankerbestrijding Aan de uitvoering zullen vele bekende artisten en muziek- en dansgezelschappen deelnemen.

Zij zal ten tonele worden gevoerd in het de Veer theater op 23 mei a.s. des avonds om acht uur.

Meer byzonderheden over deze show volgen.

De watervoorraad

Oranjestad. — De laatste dagen is, dank zij de regen de watervoorraad weer wat toegenomen en wel van 10.000 op 2 mei tot 10.550 op 5 mei. Ondanks deze toename blijft de reserve byzonder klein en worden de verbruikers verzocht toch nog de uiterste zuinigheid te betrachten bij het gebruik van water.

SPORTNIEUWS

Alupka. — Tijdens wedstrijden in Alupka heeft de Rus Oelianov zijn eigen wereldrecord tweehandig drukken in het bantamgewicht verbeterd. Hij bracht het op 109 kg. Het oude record was 108.5 kg.

—:—

Cleveland. — Pancho Gonzales heeft de finale van het tennistoernooi voor profs te Cleveland gewonnen. In de finale van het herenenkelspel versloeg hij Lewis Hoad met 3-6, 4-6. 14-12, 6-1, 6-4 in een partij, die meer dan drie uur duurde.

CURACAO

Het C.C.C. Kwartiertje

Willemstad. — In het wekelijkse C.C.C.-kwartiertje zal hedenavond om 21.15 uur via de Curom een vraaggesprek worden gehouden met de bekende schrijfster van kinderboeken, Miep Diekman.

Surinaams basketballteam C.L.D. naar Curacao?

Willemstad. — Vergezeld van zijn echtgenote, brengt de heer Vasconcellos, voorzitter van de bekende Surinaamse basketball-vereniging C.L.D. enkele dagen vakantie door op Curaçao.

De heer Vasconcellos verklaarde tegenover ons kontakt te zullen opnemen met het bestuur van de Curaçaose Basketball Bond, een en ander in verband met een C.L.D.-toernée, die de sympathieke Surinaamse basketball-leider hoopt te kunnen verwezenlijken.

Op deze trip zou CLD dan in Brits Guyana, Curaçao, Aruba en Trinidad in wedstrijden tegen plaatselijke teams uitkomen.

Wij hopen — zodra er definitieve beslissingen genomen zijn — nadere bizonderheden te kunnen publiceeren.

Wapen voorraad

Willemstad. — Gistermorgen om 10.00 uur verscheen een man aan de wacht, die aangifte deed van mishandeling en bedreiging tegen een zekere M. Eergisteravond heeft M. aangever met de kolf van een jachtgeweer tegen de schouder geslagen en getracht te schieten. Aangever zocht dekking achter een auto, terwijl omstanders M. hebben vastgehouden. Later werd M. aangehouden en bij een ingesteld onderzoek in zijn woning trof men een eenloopsjachtgeweer, een geweer (karabijn) en een rifle aan. M. is ingesloten.

„Tito" nam de benen

Willemstad. — Gisterochtend deed een man aangifte van vermissing c.q. diefstal van een grijsharige hengst genaamd „Tito" ter waarde van ƒ 500,—. Aangever had het dier eergisteravond vastgebonden met touw en halster achter Toko Steenrijk. Gisterochtend was het paard verdwenen, doch het touw en de halster waren er nog.

POLITIE JOURNAAL

Willemstad. — De politie verleende gisteren 20 maal assistentie en deelde 17 p.v.'s uit.

Acties tegen rebellen op CUBA gaan voort

Havana. — De akties tegen de opstandelingen gaan voort in de provincie Oriente, waar volgens een communiqué van het hoofdkwartier van het leger 16 opstandelingen zijn gedood in de omgeving van Guamo. In Havana heeft de politie medegedeeld, dat een man werd gedood door het bij vergissing doen ontploffen van een bom, die hij vervoerde. Volgens de politie was de man een communist.

In Havana is het overigens rustig en reizigers uit de provincie Camaguey verklaarden, dat het ook daar rustig is.

New York Times krijgt Pulitzerprijs

New York. — De „New York Times" heeft maandag de Pulitzerprijs voor de behandeling van buitenlands nieuws gekregen. Het blad wordt geprezen wegens het bewonderenswaardige initiatief, de continuïteit en hoge kwaliteit der berichtgeving. Dit is de eerste maal, dat deze prijs is toegekend aan een dagblad. Een speciale eervolle vermelding viel de commentator Walter Lippmann ten deel.

Wijlen Joseph Pulitzer, een bekend dagbladeigenaar en journalist, heeft 41 jaar geleden een fonds in het leven geroepen, waaruit jaarlijks prijzen voor journalistieke prestaties worden toegekend.

Drie prijzen werden ditmaal verleend wegens berichtgeving omtrent de rassenintegratie op de scholen van Little Rock, welke kwestie in 1957 aanleiding heeft gegeven tot heftige tonelen. Een der prijzen viel ten deel aan de „Little Rock Gazette", wegens „journalistieke verantwoordelijkheid en morele moed tegenover de toenemende spanning onder de mensen".

Oud. gouv. HELFRICH

(Vervolg van pag. 1)

na zijn vertrek zijn er verschillende huizen gekocht en afgebroken en is het opengekomen terrein naar hem Helfrichplein genoemd; de doorbraak is echter niet voltooid.

Om het lange wachten voor de dikwijls geopende Koningin Emmabrug over de Sint Annahaven te vermijden en de drukke binnenstad van een gedeelte van het verkeer te ontlasten, dacht hij aan een hoge brug aan het uiteinde der haven, waar alle stoomboten onder door konden vaaren en zou de weg van Ararat tot aan de oprit aan de oostzijde doorgetrokken kunnen worden, hetgeen ook de gronden genaamd Fleur de Marie ten goede zou komen. Dit alles is sinds een vrome wens gebleven.

In het benedendistrict van Curaçao wilde hij een gemeenschap met enigszins publiekrechtelijk karakter stichten. Het later tot stand gekomen dorp dat de naam Helfrich draagt, beantwoordt evenwel niet aan die conceptie.

Aan zijn initiatief en doorzettingsvermogen dankt de Vereniging Huisvlijt haar ontstaan. Het hem aangeboden Beschermheerschap beschouwde hij steeds als een hoedanigheid waaraan ook plichten verbonden waren.

Na zijn bezoek aan de overige eilanden, richtte hij op elk een zogenaamde pasanggrahan in en overwoog hij met wijziging van het toenmalige Regeringsreglement de toen al verouderde Raden van Politie in een moderner instituut om te zetten, bij welke gelegenheid ook het eiland Curaçao een burgemeester zou krijgen. Zoals men weet, heeft pas enige jaren geleden een regeling op dit stuk haar beslag gekregen.

Met de Heer W. R. Menkman, destijds hoofdagent van de KWI Maildienst alhier, kwam hij overeen, dat boten van die lijn voor passagiers en mail Aruba zouden aandoen op de terugreis van Maracaibo tegen vergoeding van driehonderd gulden per keer, welk bedrag verminderd zou worden met door de maatschappij ontvangen passagegelden.

Het was zijn gewoonte des morgens tussen half zes en zes uur het gouvernementshuis te verlaten om te voet of, als het te ver was, per auto het stadsgedeelte en environs, met inbegrip van markten te inspecteren en alles zoveel mogelijk met eigen ogen te zien. Tijdens zijn verblijf op een der andere eilanden heeft hij ondergetekende op een dier ochtendwandelingen meegenomen en pas tegen acht uur waren wij terug.

Hij heeft een officieel bezoek aan Venezuela gebracht, vergezeld van de toenmalige gouvernements-secretaris H. J. T. Boomgaart en van zijn twee adjudanten nl. de militaire en de eerste luitenant der toen rustende schutterij I. H. Capriles (Sha).

Gedurende de tweede wereldoorlog werd hier de droeve tijding ontvangen dat oud-gouverneur Helfrich overleden was. In waarderende bewoordingen herdacht de Heer George J. Ferguson hem over de radio en liet uitkomen wat hij voor de Nederlandse Antillen gedaan had. Ook de pers wijdde sympathieke artikelen aan zijn nagedachtenis. Enige vrienden van de oud-gouverneur lieten in de Sint Annakerk te Otrabanda een plechtige Requiem mis voor hem opdragen, welke door de toenmalige gouverneur en ook door niet-katholieken, onder wie de heer A. G. Statius Muller (Shon Eti) werd bijgewoond.

Groot was onze vreugde toen na de oorlog bleek dat het een onjuist bericht was en dat de oud-gouverneur zich nog steeds in de beste welstand bevond.

Ondergetekende die als secretaris van de door gouverneur Helfrich benoemde Commissie van Wetgeving gedurende twee jaren in nauw contact met hem is geweest en daarna steeds, tot nog in 1957 door persoonlijk bezoek en door correspondentie heeft kunnen waarnemen welke grote belangstelling deze energieke bewindsman voor deze eilanden had behouden, kwijt zich door bovenstaande regelen van een plicht van piëteit te zijner nagedachtenis. Hij ruste in vrede!

W. Ch. de la Try Ellis.

HITLERS COLOSSEUM in NEURENBERG wordt afgebouwd

Neurenberg. — Hitlers colosseum in Neurenberg zal worden afgebouwd, zo heeft de gemeenteraad van de stad na 13 jaren beraad besloten. Sedert de oorlogsjaren lag dit grootste bouwwerk, dat door de Nationaal-Socialisten in Duitsland was ondernomen, als een ruïne op voltooiïng dan we afbraak te wachten.

Hitler had bevel tot de bouw ervan gegeven om de honderdduizenden, die jaarlijks naar zijn partijdag in Neurenberg kwamen, daar onder één dak in een enorme vergaderhal te kunnen verenigen. In de oorlog moest de bouw van de congreshal worden stil gezet. Na de val van het nationaal-socialistisch regiem overheerste aanvankelijk de neiging de ruïne met de grond gelijk te maken, maar men huiverde ervoor dit werk aan te pakken daar de hoefijzervormige wanden van de hal uit een samenstel van metersdikke muren bestonden. Thans heeft men na jarenlange discussies besloten de kolos af te bouwen, wat op zestien miljoen mark is begroot. Men is het er nog niet definitief over eens of men er een open sportarena van zal maken, dan we lof men ook zal terugkeren tot Hitlers plan er een kap met een overspanning van enkele honderden meters op te zetten. In het voorlopig geraamde bedrag zijn echte de kosten van een overkapping niet opgenomen en men neemt aan dat de vroede vaderen der stad het erbij zullen laten de erfenis van Hitler in te richten tot een stadion, dat negentigduizend toeschouwers zal kunnen bevatten.

Prins Bernhard ontvangt ere-doctoraat van universiteit te Montreal

Montreal. — Prins Bernhard heeft maandag het ere-doctoraat in ontvangst genomen van de Universiteit van Montreal. De rector van de universiteit, Mgr I. Lussier, overhandigde de Prins de bul.

De Prins antwoordde in het Frans en sprak vervolgens enkele woorden in het Nederlands ten behoeve van de leden van de Nederlandse kolonie in Montreal, die met de studenten en de buitenlandse consuls de grote gehoorzaal vulden van de universiteit, die op een heuvel in het hart van Montreal is gebouwd.

Prins Bernhard zette zijn naam in het gouden boek van de universiteit. Eerder had de Prins vliegtuigfabrieken bezocht.

Het onderwijs in Nw. Guinea

New York. — In de dichterbevolkte gebieden van Nederlands Nieuw-Guinea is het percentage, dat kan lezen en schrijven hoog, zo heeft de heer Ch. Grader in de commissie voor inlichtingen over gebieden, welke nog geen zelfbestuur hebben, medegedeeld.

De Nederlandse vertegenwoordiger verklaarde, dat er ruim zeshonderd scholen zijn, die door het gouvernement worden gesteund. Daarnaast zijn er 450 ongesubsidieerde scholen. In totaal worden deze scholen bezocht door 47.000 leerlingen.

De commissie hield zich bezig met vraagstukken betreffende de bevordering van het onderwijs en de ontwikkeling van organen voor voorlichting op grote schaal in afhankelijke gebieden.

Familie treurend achter lijkbaar van een vreemde

Zoon BERNARD springlevend in MARTINIQUE

Parijs. — Vorig jaar juli vond de politie aan de oever van het Meer van Génève de kleren van de 25-jarige student Bernhard Kohler, zoon van een Franse fabrikant. Later vond men zijn lijk in het meer. Het stoffelijk overschot werd toen in aanwezigheid van treurende familieleden en verloofde na een plechtige mis ter aarde besteld.

Achteraf is nu gebleken, dat het begraven lijk niet Bernard Kohler was. De jongeman is springlevend en woont op Martinique, waar hij onderwijzer is op een school voor wezen.

Tegenover een correspondent van „France Soir", die hem heeft opgespoord, verklaarde Bernard, dat hij een nieuw leven was begonnen en al het oude wilde vergeten. Hij had vorig jaar in Bretagne een zes meter lange zeilboot gekocht, waarmede hij via de Kanarische eilanden naar Martinique was gezeild.

De vraag is nu alleen nog maar: van wie was het lijk, dat vorig jaar op het juiste moment in het meer van Génève opdook?

VENEZOLAANSE CINCO Y SEIS

Het bedrag van 392.597.40 bs. ditmaal voor slechts 2 cuadros

Jockey Ivan Calixto zag kans in de eerste- en derde race van zondagmiddag te zegevieren

De favorieten hebben zondagmiddag weer jammerlijk gefaald tegen hun niet-favorieten-broeders. Slechts Pantruca, een tweede favoriet, kon in de eerste race van de middag zegevieren. Dat er duizenden cinco-y-seis-spelers op de favorieten gespeeld hadden, bewijst het feit, dat er slechts twee cuadros met de zes winnende paarden waren. De twee cuadros, die het geluk hadden om te winnen, waren als volgt: Llave cuatro en Guardianes (eerste race); Llave tres (tweede race); Monte Alban en Ea! (derde race); Machete (vierde race); El Ingles (vijfde race); Tonic Lily en Silbido (zesde race). Dus dit was een van 8 bolivars. De tweede cuadro kostte slechts 4 bolivars. Deze was als volgt: Nervioso en llave cuatro (1e race); Llave tres (2e race); Ea! (3e race); Machete (4e race); El Ingles (5e race); Tonic Lily en Silbido (6e race). Het bedrag van 392.597,40 bolivars zullen deze beide cuadros uitbetaald krijgen.

Verder waren er 325 cuadros met vijf paarden. Deze krijgen elk het bedrag van 3211,40 bolivars uitgekeerd. Het totale bedrag was 2.077.235 bolivars.

Het paard Nervioso nam direkt na het startsignaal de leiding in de primera valida. Dit paard echter kon deze positie tot en met de 600 meter behouden. **PANTRUCA** met jockey Ivan Calixto, die eerstgenoemd paard op de hielen zat, nam toen de leiding over en wist tot de eindstreep de kopdraver te blijven. Tweede werd Rigadoon, die aan de „recta final" Pantruca nog de loef wou afsteken. Derde en vierde waren Argucia en Guardianess.

ANN HATHAWAY (llave tres) met jockey Cecilio Garcia, verraste een ieder met haar viktorie in de segunda valida. De race begon met de favoriet Cucarachero en Condor als de koplopers. Echter moesten deze beide paarden op de 800 meter de leiding aan Ann Hathaway overlaten, die met een goede spurt haar rivalen voorbijschoot. Cucarachero, die van geen opgeven wilde weten, herstelde zich aan de eindspurt zodanig, dat hij gelijk met eerstgenoemd paard over de eindstreep draafde. De foto-opnamen hebben echter Ann Hathaway met een half neus verschil als overwinnaar uitgeroepen. De tweede plaats ging vanzelfsprekend naar Cucarachero. Derde en vierde waren Condor en Paso Doble. Laatstgenoemd paard reed als debutante mee.

De foto-opnamen bewezen weer in de tercera valda, toen Ea! en Monte Alban samen over de eindstreep draafden. **EA!** met jockey Ivan Calixto als de winnaar aan.

El Gato, de grote favoriet, die als de onoverwinnelijke „linea" werd beschouwd en die door bijna een ieder als „fija" werd gebruikt, werd kansloos geklopt. De race begon met Zarpazo als de peloton-loper. Veel kon dit exemplaar niet presteren, aangezien Monte Alban en Ea! hem aan de „homestrech" voorbij draafden en, zoals al gezegd, samen over de eindstreep gingen. De derde plaats ging naar Zarpazo en vierde werd El Gato.

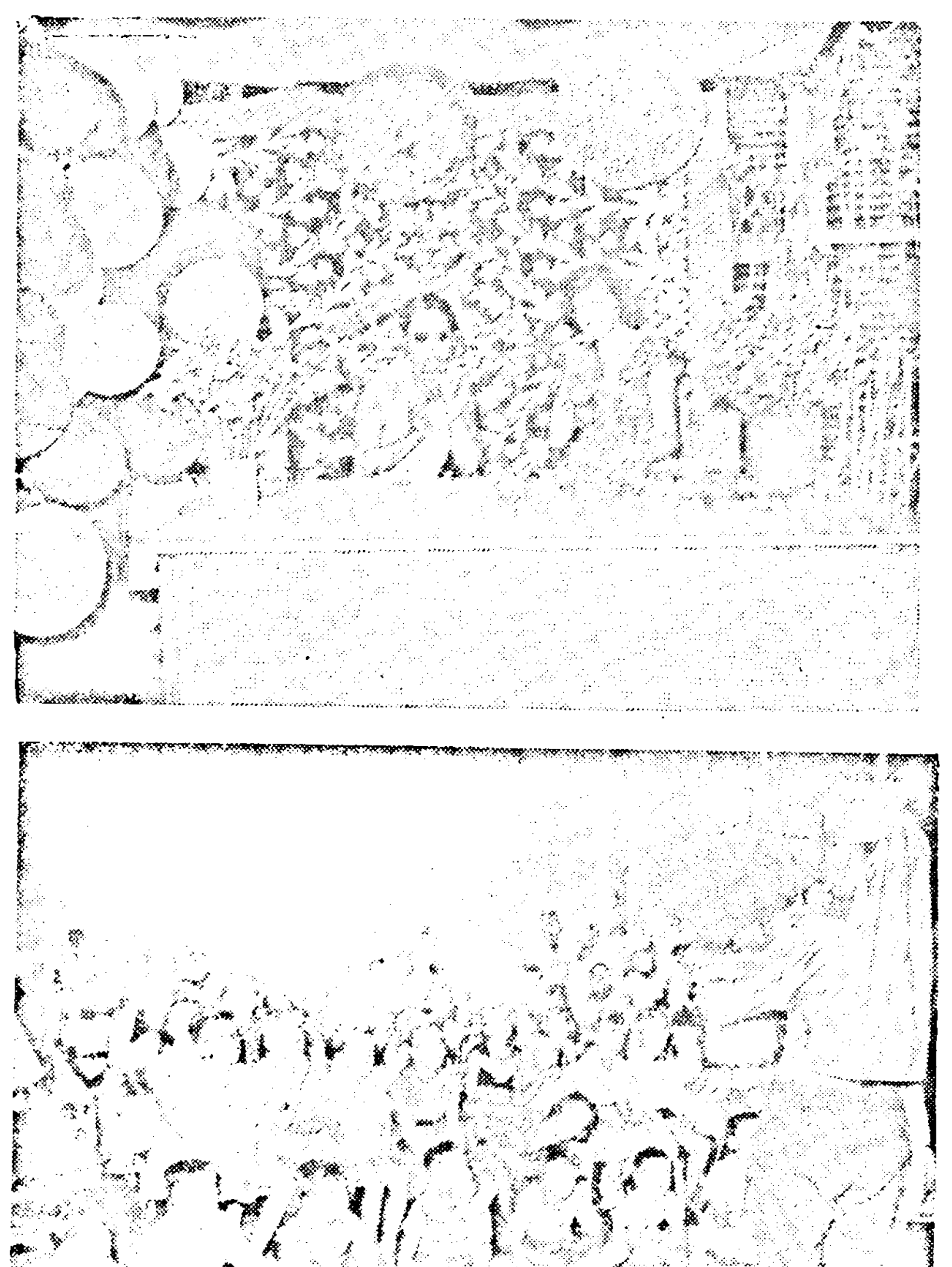
Na de derde race ging de Clasico „Hipódromo Nacional" van start. In deze race won **Lavendero** met jockey Balsimino Moreira. Echter werd dit paard naar de vierde plaats verschoven, aangezien Moreira aan start en op de 600 meter de grote favoriet Nick Daughter heel erg molesteerde. De eerste plaats ging dan naar **Lanzarina** met jockey „Negro" Cruz. Balsimino Moreira werd voor zijn gedrag voor 5 weken geschorst.

MACHETE met jockey Walter Carrion verraste weer eenieder om de favorieten, zoals Mañio en Bracken in de cuarta valida te kloppen. Na de overwinning van eerstgenoemd paard waren menige cuadros al waardeloos geworden. Machete, die maandenlang niet aan de races heeft medegedaan, nam direkt na de start de leiding op zich. Het wist ook deze positie tot de finish-lijn te behouden. Bracken, die op de laatste honderd meter de kopdrager nog in moeilijkheden wilde zetten, is niet gelukt. Met de tweede plaats moest dan laatstgenoemd paard zich tevreden stellen.

Terciopelo, die in de quinta valida als een „rocket" vandoor ging en die tot 150 meter voor de finish-lijn de kopdraver was, kon **EL INGLES** met Jesus Bolivar niet beletten als overwinnaar van deze race te zijn. Terciopelo, die met zo'n energie begon en die — naar wij denken — tijdens de eindspurt moe werd, moest zich met de tweede plaats tevreden stellen. Derde en vierde waren Honette en Briqueta.

Direkt na het startsignaal in de sexto valida, nam onze „fija" Scottish Silk de leiding op zich. Het behield deze positie tot de „homestrech", waar **TONIC LILY** met jockey Freddy Garcia hem inhaalde en samen over de eindstreep draafden. Tonic Lily werd, nadat de foto-opnamen later bewezen, de winnaar met een neus verschil. Derde en vierde waren Silbido en Dark Shadow.

Wij geven onze cinco-y-seis-fans de namen der paarden, die niet meer aan de races meededen. Deze waren: eerste race: Pitagoras (llave 4) en Natasto; tweede race: Repetition; vierde race: Wealthy en zesde race: Red Rhymster.

Nog twee leuke plaatjes van de aardige fair, die dezer dagen in het Mgr Verriet Instituut werd gehouden. Boven een kleurige stand, waar de bezoekers behalve kinderpostzegels ook ballonnen, parasols, molentjes en andere feestartikelen konden kopen. Beneden: goochelaar Cundo el Mago in aktie.

SPORTBERICHTEN

Berlijn. — De interland tussen de B-elftallen van Oost-Duitsland en Hongarije te Berlijn is door de Oostduitsers met 3—1 gewonnen.

—:—

Venlo. — VVV heeft een vriendschappelijke wedstrijd tegen de Duitse club Fortuna (Dusseldorp) gewonnen met 2—1, na een 1—0 voorsprong bij rust.

—:—

Bern. — De uitslagen van de wedstrijden voor de Zwitserse competitie luiden: Bellinzona — Basel 3—2, Chiasso — Biel 2—0, La Chaux de Fonds — Young Boys 2—1, Lausanne Sports — Lugano 4—2, Servette — Urania 3—0, Young Boys — Winterthur 1—2.

—:—

Parijs. — De uitslagen van de competitiewedstrijden voor de eerste divisie van de Franse competitie luiden: Beziers — Reims 2—0, Nimes Monaco 0—0, Saint Etienne — Angers 0—3, Sedan — Lyon 2—3, Valenciennes — Lille 0—1, Lens — Metz 2—2, Paris — Ales 3—2, Sochaux — Marseille 2—1, Nice — Toulouse 2—2.

—:—

Utrecht. — De wedstrijden om het Nederlands kampioenschap worstelen hadden in de verschillende klassen de volgende resultaten:

Lichtvedergewicht: 1) L. Alflen (De Halter, Utrecht).

Extra-vedergewicht: 1) Van Egmond (Hermus — Deventer).

Halfzwaargewicht: 1) Vogelzang (Hercules — Amsterdam).

Nederland B-elftal speelt gelijk tegen Luxemburg

Luxemburg. — De wedstrijd Luxemburg — Nederland B te Esch Sur Alzette is in een gelijkspel 0—0 geëindigd. Het Luxemburgse elftal, dat op 1 mei een verrassende 4—1 zege op Duitsland B behaalde, kreeg niet veel kansen, mede door uitstekend opstellen van doelman Roffel. Nederland B had over het algemeen een overwicht, maar slecht schieten was de oorzaak, dat er niet gescoord werd. In de laatste minuten kwamen de Luxemburgers fel opzetten, maar de Nederlandse defensie hield stand.

Paardenrennen Hipico Antilliano

Willemstad. — De Stichting Hipico Antilliano heeft Zondagmiddag op Papaya weer paardenrennen georganiseerd. Door de zware regenbuien werden de races niet zo druk bezocht als de vorige keer. Ook nu waren ze echter zeer spannend en het opgekomen publiek heeft kunnen genieten van vele goede momenten tijdens deze races. Het valt duidelijk op, dat de paarden goed afgericht zijn en ook onze lokale jockeys met de dag de knepen van het vak onder de duim krijgen. En hier de uitslagen:

1e race 600 M: Fly-On met Clotilda; 2 Mosita met Balentina; 3 Negrito met Hanst.

2e „ 600 M: 1 Indio met Balentina; 2 Errante met Clotilda, 3 Tiger met Hanst.

3e „ 800 M: 1 Princes met Naar; 2 Trouble Head met Tokaay; 3 Star Fire met Morales, 4 Diamond met Balentina.

4e „ 1000 M: 1 Trampolin met Kleinmoedig, 2 Lady Ann met Naar, 3 Radar met Balentina, 4 Queen met Clotilda.

5e „ 1400 M: 1 Winchester met Morales; 2 Mascarita met Yanez.

6e „ 1200 M. 1 Gran Veda met Yanez, 2 Name met Morales, 3 Descamisado met Kleinmoedig.

7e „ 1000 M. 1 Maracana met Morales, 2 Italo met Yanez, Vasco Riendo met Naar.

8e „ 1600 M. 1 Oasis met Yanez, 2 Avec la Table met Morales, 3 Indiano met Kleinmoedig.

De jury bestond uit de heren Pinedo, Gumbs en Haseth, terwijl de heer Peraza de „preparador" was.

—:—

New York. — In het Stadhuis van New York is woensdag een conferentie gehouden over een kwestie, die van groot belang is voor de 272.000 geregistreerde en de talloze niet-ingeschreven honden van de stad. Men heeft zich nl. beraden over de constructie van openbare hondentoiletten en hun plaatsing langs de straat. Besloten werd proeven te nemen met een kist van 1,25 bij 2,5 meter, gevuld met zand en voorzien van een kleine luifel.

Overal is het lente. Ook in Berlijn schijnt de zon en beschermd door een plaid wagen enkele dames zich reeds op de terrassen. Op de achtergrond de in de oorlog verwoeste Gedächtnis Kirche.

Nieuws van „De Snelvlucht"

Willemstad. — Op 4 mei hield de Vereniging van Postduivenhouders „De Snelvlucht" de derde wedvlucht uit een serie van zes voor oude duiven vanaf Bonaire. In concours waren 73 vogels. Door 11 liefhebbers werd aan deze wedvlucht deelgenomen. De hoogstgemiddelde snelheid bedroeg 1594.920 meter per minuut. De uitslag was als volgt:

Vis: 1. 4. 8. 12. 22
Van Lit: 2. 7. 11. 18. 20. 24
Rodriguez: 3. 5. 14. 15
Willems: 6. 23
Gebr. Royer: 9. 13. 19. 21
Bouwhuis: 10. 16
Zieck: 17.

De stand is thans voor:

Onaangewezen vogels:

1. Rodriguez .... 547 pt
2. Vis .... 512 pt
3. Van Lit .... 481 pt
4. Gebr. Royer .... 438 pt
5. Bouwhuis .... 262 pt
6. Willems .... 233 pt
7. Zieck .... 182 pt
8. Anemaet .... 97 pt
9. Schoop .... 76 pt
10. Van Eyma .... 52 pt

Aangewezen vogels:

1. Rodriguez .... 289 pt
2. Van Lit .... 244 pt
3. Gebr. Royer .... 238 pt
4. Vis .... 203 pt
5. Willems .... 178 pt
6. Anemaet .... 76 pt
7. Bouwhuis .... 76 pt
8. Schoop .... 38 pt

—:—

Londen. — De Britten mogen weer voor tien jaar Gurkha's recruteren voor het Britse leger. De desbetreffende overeenkomst met Nepal gaat in juli in. De Britten werven jaarlijks circa 500 Gurkha's voor de vier Gurkha-regimenten die het Britse leger telt.

TENNIS is in NEDERLAND een GEZELLIGHEIDSSPORT

KAMPIOENEN worden er niet gekweekt

De Koninklijke Nederlandse Lawntennis Bond staat op een tweesprong en weet niet welke weg hij moet inslaan. Deze bond staat daar eigenlijk al heel lang. Al enige jaren. Men zou zelfs kunnen zeggen sinds de oorlog. Thans echter lijkt het ogenblik toch wel te zijn gekomen, waarop er een besluit zal moeten worden genomen.

De Tennisbond is een flinke bond. Dat wil zeggen, hij heeft veel leden. Anders dan bijvoorbeeld de Hockeybond heeft de Tennisbond het standpunt der exclusiviteit reeds lang geleden verlaten. Weliswaar mag men tennis nog geen volksssport noemen, doch een feit is, dat een jaar of twintig geleden reeds tennis werd beoefend in de arbeiders-sportbond. Er bestaan honderden kleine clubs, die officieel niet bij de bond zijn aangesloten. Clubs van dames, maar ook van heren, die ergens een baan huren voor één of meer uren per week. Groot ook is het aantal spelers en speelsters, die tot geen enkele club behoren, doch die bij een tennispark een zogenaamde zwerverskaart kopen. Deze kaart geeft hun het recht op alle banen te spelen, indien zich daartoe de mogelijkheid biedt. Zijn evenwel alle banen door clubs bezet, dan moet hij of zij wachten, tot er een baan vrij komt.

Ongetwijfeld klinkt het vreemd te vernemen, dat iedereen, die wel eens tennist op een baan van een der tennisparken, automatisch lid is van de KNLTB, zelfs al weet hij of zij wellicht niet eens af van het bestaan van de bond. Zij zijn de zogenaamde parkleden, voor wie een kleine contributie moet worden betaald door de baanexploitant. Men kan hieruit wel afleiden, dat de KNLTB een zeer groot aantal leden kan presenteren en in de rij van de Nederlandse sportbonden een voorname plaats inneemt.

Men begrijpt echter stellig eveneens, dat juist als gevolg van deze maatregelen de Tennisbond toch eigenlijk moet worden gerekend tot de gezelligheidsbonden.

Tennis immers is voor de meesten niets anders dan een aangename vrije-tijdsbesteding. Men neemt een keer of tien les bij de parktrainer, misschien zelfs wel twintig keer, doch daarbij blijft het dan ook. Die lessen dienen alleen om de nieuweling zo snel mogelijk in staat te stellen met de anderen een partijtje te spelen en als volwaardig lid of tegenstander te worden aanvaard. Hoger grijpt eigenlijk niemand.

Slechts een enkeling oefent nog wat meer, indien de club deelneemt aan de competitie en men wil proberen de hoogste klasse te bereiken.

Gezelligheid voorop

Die competitie is nochtans niet het voornaamste evenement. Zij duurt niet langer dan vier of zes weken en is weinig boeiend. De grootste aardigheid vindt men echter in de talrijke toernooien, waarbij overigens ook al weer de nadruk wordt gelegd op de sfeer en de gezelligheid.

In deze atmosfeer gedijt de Tennisbond voortreffelijk, want groot is alom de vraag naar speelgelegenheid. Wat dat betreft voldoet de bond stellig volkomen aan het huishoudelijke reglement, waarbij als hoofddoel wordt genoemd de verbreiding en bevordering van het tennisspel. Men zou zelfs kunnen zeggen, dat de bond hiermede zou kunnen volstaan en tevreden zou moeten zijn. Doch dat is hij niet. Ook het bestuur van deze bond hunkert naar één of meer cracks en naar successen in het buitenland.

Een hunkering, die zeer begrijpelijk is, indien men zich wil herinneren, dat Nederland eens grote spelers heeft gehad als Diemer Kool, Van Lennep, Van der Feen, Timmer en tenslotte Van Swol bij de heren, een Kea Bouman bij de dames. Zij toch speelden internationaal een rol van betekenis en gaven het Nederlandse tennisspel cachet. Hun opvolgers zijn echter nog steeds niet gevonden en het ziet er ook niet naar uit, dat men hen zal vinden.

De tijden en methoden zijn veranderd en de bond heeft nog altijd niet de moed kunnen vinden zich daarbij aan te passen. Die cracks waren destijds groot, omdat iedereen overal precies hetzelfde deed, met uitzondering dan wellicht van Amerika. Zij behoefden heus niet uitzonderlijk veel en intensief te trainen om te kunnen uitblinken, aangezien anderen zulks evenmin deden. Er was natuurlijk de aanleg voor het spel, doch die werd bepaald niet tot het uiterste ontwikkeld door, zich geheel en al op het spel te gaan toeleggen.

Daarin nu is in het buitenland verandering gekomen. Indien thans de nationale ploeg van Nederland in eigen omgeving nog wel met 4—1 wordt verslagen door de Finnen, dan tekent dit het probleem ten voeten uit. Die Finnen immers kunnen in eigen land vrijwel nooit trainen, tenzij dan op hout in een zaal, hetgeen andere eisen stelt dan op gravel in de open lucht. De Finnen gaan daarom naar het buitenland, naar de Franse Rivièra bijvoorbeeld, om te oefenen. Zij beschikken daartoe dus blijkbaar over de nodige tijd en de nodige financiën.

Zaken gaan vóór

En zoals het gaat met de Finnen, zo gaat het in vrijwel alle Europese landen. Overal zijn er „amateurs", die tijd in overvloed hebben en geld — eveneens in overvloed — hebben of krijgen om zich geheel aan het tennisspel te kunnen wijden. Alleen Nederland heeft zulke spelers niet. Er is een jonge speler met onmiskenbare aanleg, doch hij gaat naar de universiteit met de opdracht van zijn vader: eerst studeren en dan tennissen! Er is een andere, wat oudere speler met zekere aanleg. Samen met zijn vader staat hij aan het hoofd van een grote zaak. Hij moet hard werken en de tennissport is voor hem louter ontspanning.

Beiden zijn of gaan verloren voor internationaal tennis. Er is een derde speler, die wel iets zou kunnen bereiken, maar hij heeft een nieuwe werkkring aanvaard en zijn direktie verwacht van hem resultaten, die niet in de krant komen onder de rubriek tennissport, doch die zijn bestemd voor het jaarverslag van de firma.

Ge moogt het wel weten: in Nederland is men niet, wat men pleegt te noemen, sportief ingesteld. De koopman neemt in het hart en het karakter van de Nederlander een groter plaats in dan de sportman. Dat is altijd zo geweest. Vandaar door de eeuwen heen de welvaart van dit kleine land. Sport moet zijn en blijven ontspanning en het zal nog wel even duren eer men ten volle de sport erkennen gaat als een faktor van sociale betekenis en sportsuccessen ziet als een bijdrage tot de arbeidsvrede. De eerste symptomen dienen zich slechts aarzelend aan.

De KNLTB nu staat vrijwel machteloos. Er worden slechts schuchtere pogingen ondernomen ook in de winter tot een systematische training te komen van wat men dan zou kunnen aanduiden als de topspelers. Die pogingen falen keer op keer, ook in het vroege voorjaar. Van enige verbetering valt niets te bespeuren, want er zijn telkens opnieuw dezelfde beletselen en bovendien is een buitenlandse oefenmeester van formaat kostbaar. Te kostbaar voor de KNLTB.

Ware die bond nu maar tevreden met de bestaande toestand, er zou zelfs geen aanleiding zijn er een gehele sportbrief aan te wijden. Doch de bond is, zoals gezegd, niet tevreden. Men wil toch, niettegenstaande alles, internationaal meedoen.

Men schrijft in voor Wimbledon, voor de Daviscup, ofschoon men tevoren weet, dat de ene pijnlijke, om niet te zeggen beschamende nederlaag volgt op de andere. Nu weer in de eerste ronde voor de Daviscup te München 4—0 voor Duitsland en geen 5—0, aangezien er geen tijd meer was voor de vijfde partij. En in die vier partijen slechts twee sets voor Nederland, nadat echter de strijd bij 3—0 al definitief was beslist. Op de tribunes slechts een handvol toeschouwers, die het de moeite waard vonden de formaliteit gade te slaan.

Zinloos zijn zulke avonturen. Ontmoedigend bovendien. De Tennisbond moest toch verstandiger zijn en kunnen berusten in de bestaande toestand. De bond behoorde toch te beseffen, dat men niet het ene kan doen en het andere kan laten. Men heeft immers het voorbeeld voor ogen van de Voetbalbond, die een jaar of vier geleden in precies dezelfde omstandigheden verkeerde. Die Voetbalbond heeft toen het roer radicaal omgegooid, maar ondervindt ook nu nog, dat er tijd, zeer veel tijd mee zal zijn gemoeid, eer men de achterstand zal hebben ingehaald. In het buitenland immers zit men intussen ook niet stil en maakt men integendeel nog steeds vorderingen!

De Tennisbond zal daarom nu eindelijk moeten kiezen, welke weg hij zal inslaan. Aan de ene zijde is er de pure gezelligheid, die stellig zeer attraktief is, maar die isoleert, aan de andere zijde is er het meedoen met het buitenland. Wie echter wil meedoen, zal daarvoor de nodige concessies moeten doen. Een gast draagt nu eenmaal verplichtingen en hij behoort weg te blijven indien hij daaraan niet kan of niet wenst te voldoen.

De Tennisbond moet kiezen tussen het oude, zeg maar verouderde en het moderne amateurisme.

Er zijn stellig ook in Nederland ballenjongens, in wie een kampioen steekt!

B. M. Schilperoort

Onlangs werd prinses Margaretha 18 jaar en is daardoor tevens kroonprinses van Denemarken geworden. Evenals bij de 18e verjaardag van prinses Beatrix, toen heel Nederland in feeststemming verkeerde, ging deze dag bij de Denen niet onopgemerkt voorbij.

Moskou. — Het blad Sowjet-Rusland heeft zijn letterkundige en kunstcriticus V. P. Telpoegof ontslagen, omdat hij eigenmachtig een artikel had gewijzigd waarin kritiek werd geleverd op de lijst van Leninprijswinnaars. In het artikel was kritiek geleverd op de commissie die de prijzen toekent en die volgens de kritiek welke ook in andere bladen is geuit, meer prijzen had moeten toekennen aan schrijvers en artisten.